mind to see between the revenue officer acting and the ordinary citizen who has to submit to the act, if he has got any complaint. We do not want the department itself to judge it. Because, however justly the department may decide, however justly the Tahsildar may decide, however justly the Diwas Peishkar may decide, we can turn down and say you are helping your subordinates. We do not want such a statement to be made against the Department. We want a judicial officer to decide, to administer justice between A, B, C and D, and his decision is to be taken. There is a very great principle involved in this matter; justice should be done and it must appear also to be so done and that quickly. But we do not want that a prejudicial statement to be made, and this should be avoided. Therefore, any inroad, however small it may be, upon the system of the separation of the executive from the judiciary, must be avoided. That status that we have attained in the State is so sacrosanct, that we should never make an inroad into that. That is the only objection. Otherwise, it does not matter at all. I would therefore advise the Government that they should prevent the possibility of such things happening

Mr. A. Madhava Prabhu *(Diwan Peishkar)*: Sir, I do not mean to oppose the motion for adjournment, if there is the slightest doubt that it is an encroachment upon the rights of the public. My object is to see that wherever it is necessary the Magistrates's powers may be taken and given to revenue officers. If necessary, we shall have an adjournment. As the Hon'ble Member for Kunnamkulam said, there is the general law that whenever a man's property is seized unlawfully, he can complain to the Magistrate.

Mr. A. B. Salem *(Mattahcheri)*: Wherever there is a Tahsildar in a Taluk, we have got a Magistrate also. The Tahsildars cannot camp in villages often.

Mr. C. V. Iyyu *(Kunnamkulam)*: Tahsildars go to the villages more often than Magistrates. The ryot gets easier justice and speedier method of compensation from a Tahsildar. Of course, by that, I do not mean that the right of appeal of a citizen from the order of the Tahsildar should be taken away.

Mr. A. Madhava Prabhu *(Diwan Peishkar)*: If both the provisions have to be retained, we shall have to consider more details.

Mr. M. Sivarama Menon *(Advocate-General)*: To make the position clear, may I take it that it is the sense of the House that both the methods may be left open to the people, *i.e.*, to make a complaint either to the Magistrate or to a Tahsildar.

Mr. V. K. Bhaskara Menon *(Cranganur)*: No. It is not.

Mr. C. V. Iyyu *(Kunnamkulam)*: It is my view.

Mr. V. K. Bhaskara Menon *(Cranganur)*: It is the view of the Hon'ble Member for Kunnamkulam, and not our view.

Mr. President: The third reading of this Bill will be adjourned.

The Cochin Anchal Bill

Mr. B. V. K. Menon *(Joint Secretary to Government)*: Sir, I move that the Cochin Anchal Bill be taken up and finally passed.

Mr. M. Sivarama Menon *(Advocate-General)*: Sir, I second it.

Motion put and carried

The Cochin Municipal Act (Amendment) Bill

Mr. C. J. Mathew *(Joint Secretary to Government)*: Sir, I move that the Cochin Municipal Act Amendment Bill be taken up and finally passed.

Mr. M. Sivarama Menon *(Advocate-General)*: Sir, I second it.

Motion put and carried

Motion regarding Food Control measures

Mr. President: At the time when the discussion on the motion on food control measures was adjourned, my recollection is that the Government had been asked for certain information and I think perhaps it would facilitate the continuance of the discussion if we get the information that they have now.

Mr. C. J. Mathew *(Joint Secretary to Government)*: Sir, relating to the activities of the Excise Department in regard to the food control orders, I have the following information to place before the House.

About 580 cases were detected by the Excise Department in 1118 and about 104 in the current year. The cases detected have been entrusted to the Police with the articles seized. The maximum quantity of smuggled articles detected is.....

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Mr. V. K. Bhaskara Menon *(Cranganur):* I suggest that the Hon'ble Joint Secretary may speak a little slowly, so that the members may take some notes of the figures given and avoid supplementary questions.

Mr. C. J. Mathew *(Joint Secretary to Government):* Rice-the biggest quantity detected is 100 bags. Then there are cases of 81½ bags, 54 bags, 24 bags, etc. These are the maximum quantities involved in 4 of the biggest cases.

Paddy—40 bags, 180 paras, 100 paras, 92 paras and 71 paras.

Green gram—305 bags.

Black gram—136 bags.

Chillies—81 bags.

Tapioca—154 candies in one case, 30 candies in another, 11 candies and 3 candies in two other cases and so on.

Tapioca flour—97 bags, 87 bags, 49 bags and 650 lbs.

Fish—181 bundles in one case, 127, 123, 98 and 60.

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan *(Vadakkancheri):* What is the quantity of this bundle, please ?

Mr. C. J. Mathew *(Joint Secretary to Government):* The cost of these bundles would come to Rs. 5,000. With regard to rewards awarded to the staff, 11 persons in the Excise Department including Sub-Inspectors and Excise peons, have been given rewards for meritorious service in connection with the detection of smuggled articles of food.

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan *(Vadakkancheri):* The magnitude of these rewards, may I know ?

Mr. C. J. Mathew *(Joint Secretary to Government):* In 1118 the amount given out as reward comes to Rs. 12.

Mr. President: Rs. 12 for each, or in all ?

Mr. C. J. Mathew *(Joint Secretary to Government):* Sir, Rs. 82 in all in 1118 *(Laughter).* and in 1119, the amount of reward has come up to Rs. 25 so far.

മിസ്റ്റർ കെ. എസ്സ്. പണിക്കർ: എക്സൈസ്സ് ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിൽനിന്നും പിടിച്ചുവെ ന്നപറഞ്ഞതിൽ സ്പെഷ്യൽപാർട്ടി എത്ര പിടിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന പറയാമോ?

മിസ്റ്റർ സി. ജെ. മാത്യു: സ്പെഷ്യൽപാർട്ടി പിടിച്ച ഒരുനമ്പരമില്ല.

Mr. C. J. Mathew *(Joint Secretary to Government):* Punishment—7 persons have been removed from service for rank corruption and 8 persons have been suspended.

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan *(Vadakkancheri):* Please give the status of the seven officers.

Mr. C. J. Mathew *(Joint Secretary to Government):* Peons. Six persons have been transferred, 3 have been fined 4 have been warned and one has been degraded.

Mr. C. V. Iyyu *(Kunnamkulam):* May I know what is the amount of fine in each case?

Mr. C. J. Mathew *(Joint Secretary to Government):* One rupee. The Head of the Department can fine only to the extent of one rupee.

Now the Police Commissioner will give you the information regarding prosecutions.

Khan Sahib Y. Muhammad Roshan Sahib Bahadur *(Commissioner of Police):* Is that necessary ?

Mr. President: Yes.

Khan Sahib Y. Muhammad Roshan Sahib Bahadur *(Commissioner of Police):* The total number of cases prosecuted is 1,079. Out of these 1,079 cases, 681 cases were reported by the Excise Staff and of these, 594 cases are charged and 417 are convicted and 129 cases are pending trial and 62 are withdrawn. In the cases that are so far convicted the sentences ranged from a fine of Rs. 5 to Rs. 300 and in matter of sentence the sentences ranged from imprisonment for one day till the rising of the court to 6 months rigorous imprisonment.

Mr. C. V. Iyyu *(Kunnamkulam):* May I know the maximum quantity of commodities involved in the cases detected by the Police at least in a few cases.

Mr. K. S. Panicker *(Ezhuvas-Mukundapuram):* And the minimum also?

Khan Sahib Y. Muhammad Roshan Sahib Bahadur *(Commissioner of Police):* There are 305 bags of grain and 16 candies of fish.

Mr. C. V. Iyyu *(Kunnamkulam):* And the rewards given to the Police ?

Khan Sahib Y. Muhammad Roshan Sahib Bahadur *(Commissioner of Police):* I have no information in my possession just at present.

Mr. M. M. Paul *(Director of Food Supplies):* The Hon'ble Member wanted information

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

as regards the paddy purchased towards the end of 1118. The total comes to 20,51,598 paras of paddy amounting roughly to about 10,000 tons of rice.

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan *(Vadakkancheri):* Whatever information is disclosable may be given.

Mr. M. M. Paul *(Director of Food Supplies):* This includes the varthuvitha of 1118 plus the viruppu of 1119. The Hon'ble Member was asking for information regarding the purchases from outside during the months of August and November. It is not in the public interests to furnish this information. Hence it is not given.

Another information called for is whether the subordinate of the department was prosecuted. One K. K. Gangadharan, a Fair Shop Assistant, Mattathur, is prosecuted for temporary misappropriation of Government funds to the extent of Rs. 15—1—7.

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan *(Vadakkancheri):* Mr. President, Sir, I must thank the Hon'ble President for the kind permission so graciously granted for raising this all important discussion which affects the 14 lakhs of the loving and loyal subjects of His Highness the Maharaja. But for that kind permission so kindly granted by you, Sir, the discussion would not have been possible. I must also in this connection utter one word of thanks to those Hon'ble Members in the Treasury Benches who have been able to supply in a comparatively very short time as much information as is available for the discussion of this all important subject.

Mr. K. S. Panicker *(Ezhuvas-Mukundapuram):* On a point of order Sir, according to our Standing Orders only after the Bills are disposed of that resolutions could be taken and discussed.

Mr. President: Order, order. I must point out to the Hon'ble Member that this question was adjourned for discussion on Friday and at that time it was the wish of all sections of the House that the discussions should be continued as early as possible to-day. For that reason I had this subject put earlier.

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan *(Vadakkancheri):* Now resuming my speech, Sir, the motion that stands in my name reads thus.—"*To raise a discussion on the defects of the existing food control measures and to point out how the control measures can be made more effective, and also to bring to the notice of the Government the urgent necessity to reasonably enhance the price paid by the Government to the producer under the commandeering scheme but without detriment to the purchasing price of the consumer*". Sir the last portion commencing from 'but without' is not happily worded. In order to convey the idea that is in the mind of the mover my suggestion would be that with your leave I may be kindly permitted to change that portion as follows: "But without at the same time increasing the price of rice sold to the consumer" so that the motion with this change could read thus. "To raise a discussion on the defects of the existing food control measures and to point out how the control measures can be made more effective, and also to bring to the notice of the Government the urgent necessity to reasonably enhance the price paid by the Government to the producer under the commandeering scheme but without at the same time increasing the price of rice sold to the consumer". That is the all important motion the discussion of which has become the privilege of the House again by your kind leave. I would request my Hon'ble friends on both sides of the House to consider this motion with the greatest consideration because a subject of this magnitude deserves the greatest amount of sympathy which alone will bear fruits, which will help the situation. With that preface I will immediately proceed to point out the defects which form the first part of the motion. But before proceeding to that material part of the motion I feel, Sir, to be a duty of mine, of every section of this House not only of this House but the whole of the public of Cochin, to pay once again the compliment that is richly deserved by the present Diwan's predecessor, Mr. Dixon, who had during the short period of two years which were indeed trying days for him here during that period, Sir, he has succeeded and very eminently at it in endearing himself to every subject of His Highness the Maharaja; because what is it that he did by us? As soon as the 3rd partner of the Axis Admiral Tojo joined the Axis powers with the result that the exporter of the necessary quantity of our wants in rice fell the immediate victim to his rapacity. Just then, the food situation here became bad and how did dear Mr. Dixon meet it. He met it, Sir, by introducing price control measures. It again falls to his credit and good name that when he found that the measures which he thought originally to be commensurate with the situation were really not. So he had the boldness—I use the word boldness deliberately—boldness and the far-sightedness I must say to introduce the next measure, namely, control of stocks which may be otherwise taken to be the commandeering of the home products. Things produced in Cochin were ordered

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

to be commandeered. That, Sir, was in December 1942. It is an year now. Immediately it was followed up by measure No. 3, the first being control of price, the second being control of stocks. It was followed Sir, by a rationalistic scheme of rationing and that is the last which was started in the wake of the commandeering order of stocks. It was started in January 1943 and successfully completed within a short period of three months, say, within March with the number of ration cards mentioned in answer to a particular question of to-day, which was during the joyous Onam days of 1119 revised, checked and rectified. So all that a Government that works for the benefit of its subjects which I assert and I am glad to assert, is the function of the Government of Cochin, has been done. And where are we! Nature, Sir, has not been the merciful lady that she at times used to be. She had frowned on Cochin. The Kole Crop, that is the April Crop was just when it was about to go into our granaries removed from us by the untimely setting in of the monsoon. With my personal knowledge of your predecessor I can say that it drew tears in his eyes when the first information regarding the floods which destroyed the kole cultivation was taken to him. When discussing a similar question three months back during the last budget session, we were entertaining the hope and full expression was given, that better days are dawning upon us because we then felt that the results of the indefatigable energy of the Hon'ble Minister for Rural Development supported by his efficient staff working in the Hill Paddy Scheme would bring in not less than 4 lakhs paras of paddy. It was at that time a reasonable, perhaps an under estimated forecast, but nature frowned by giving us three months' of incessant rain with the result that the forecast of income of 4 lakhs fell down and according to the latest communication it is seen that it does not amount to even a lakh of paras. It is no fault of the scheme, no fault of the officers who worked it but the frowning of nature over which we have no control is responsible.

Then one more thing. The indefatigable work that your predecessor carried on with the Government of Madras and often times with other Provincial Governments which had the beneficial result of promises of very large quantities of stock being had for Cochin quota—Promises given for reasons not known were not fully realised. So what is the cumulative effect of the quota that was promised being not fully realised, the calculation that we made reasonably with regard to the home products falling far far far short of expectation, what is the result? Well, Sir, I simply say the very unhappy predicament in which our energetic Commissioner of Supplies is put in because of the adverse effect upon him of all these frownings of nature is pitiable. He is the supplier. What shall the Supplier do if there is no stock, stock reasonably expected which does not reach his granary? Can I describe him with any more *epheumistic* expression than poor. It ought to be pitiable. Even that is not the real condition—his anxiety to meet the demand, in not being able to meet the demands however much he may wish to do it—is working in his brain even during his sleep. I do not think he would have good sleep for last few months—his face shows that. That is the predicament in which our poor Food Supplies Commissioner was. So, what is it that we find to-day staring us in the face? We have not been able to gather all this stock that we reasonably expected which alone would be sufficient to meet the requirements of the 4 days' rice rationing and the remaining 3 days' rationing of other articles of foodstuffs. Let the Hon'ble Members of this House please bear in mind, not that they do not know it, but still it requires emphasis—let them bear in mind that when this question is discussed that they represent in this House 14 lakhs of His Highness' subjects who unfortunately today, most of them, are not having what they ought to have. Let that be the sense of responsibility that we exhibit, that everyone of us will be doing in the spirit that it is sure to produce results elsewhere. Therefore it is that I thought it necessary to table a cut motion on Demand No. 4 which asked for a grant to be paid to the 70 peons of the Excise Department and 5 Sub-Inspectors whose function has been so picturesquely quoted in the notes, given to us explaining the necessity for the demand. I will leave it there. It has therefore become imperative that if defects exist in the control measures, they must be pointed out as they are not seen to have by the authorities—I am sorry I have to make that remark. From my standpoint, from the way in which I look at the thing I am sorry, Sir, to say that the authorities concerned—I am not blaming the Commissioner of Supplies, let it be clearly understood, it has not been seen. Many things have not been seen by the authority. Therefore our function as representatives of the starving people is to point out those defects and the responsive Government of Cochin, Sir, we are sure from past experience will very properly respond to what we point out especially as I find an all-listening Secretary to Government prepared to do all that lies in his Royal hands, I must say, to meet the situation as it ought to be met. I use this expression deliberately.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Mr. A. B. Salem *(Mattancheri):* He said "no".

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan *(Vadakkancheri):* He won't say that.

To continue, Sir, the defects are to be pointed out. I will not lengthen my speech by pointing out minor defects. I will point out only major defects; and then it will be the province of fault-finder, namely myself because I am about to find out a defect, call me a fault-finder, but the well-intentioned fault-finder with the object of having them removed, again with the object of having the point gained, *viz.*, the stuffing of the stomach. I am on the stuffing of the stomach, because that is what the poor man does. So, Sir, the defects according to my lights are that the control measures are not satisfactory. I will explain. One of the most important control measures introduced by the Government of Cochin in time has been to appoint a preventive force whose function ought to be and is expected to be, not what is stated in the notes, but what is intended to be gained, *viz.*, the prevention. I use the word "prevention" in contradistinction to what is stated in the notes—prevention of smuggling. There is no use of watching smuggling except to the watcher. Prevention of smuggling is the most important thing that I want to point out. A question may probably be asked even from the non-official benches, whether there is not prevention of smuggling introduced. I do say that it has been done. Rs. 19,000 had been asked for in the budget and within a short period another Rs. 13,000 also is asked for, taking us to the total of somewhere in the vicinity of Rs. 34,000 for this prevention of smuggling work. But I respectfully submit is, it not satisfactory. With the kind information placed at the hands of the House not fully, I complain all the various points of information that I asked for have not been given, I have these things: 1079 cases were entrusted to the hands of the Police, I am right I think, by the various departments engaged in this work. 681 of them were reported by the Excise Department which is the subject-matter of the present point of my discussion, that is the preventive force under the Excise. Out of 594 of these charged, 417 were convicted with fines ranging from Rs. 5 to Rs. 300 and with a sentence the minimum of which was imprisonment till the rising of the court and the maximum was 6 months. And the quantity detected or rather seized in these detected cases the biggest in rice is 100 bags. Then there are lower down up to 25 in 4 cases. Naturally, therefore, the remaining 576 of the cases detected by the Excise in 1118 and of the 104 thus far detected in 1119 being less than 25 paras of paddy, I have the boldness to assert because I am supplied by statistics gathered by my indefatigable energy, that in the majority of the remaining cases, the quantity involved as I submitted the other day ranges from 1 edangazhi of paddy to about double that quantity. That is the magnitude of the quantity that is seized in these innumerable cases of detection by this preventive force. Does it speak a favourable tale for the authorities concerned. My humble view is that it does not. I immediately go to draw the inference that the work of detection and prevention is of the poorest type, to put it mildly. Therefore the suggestion must naturally be to make it more effective. I do not go into details. The quantity of different stocks seized has been mentioned to us. The House is now in possession of those facts. Hon'ble members may deal with them according to their own line. The work of detection and prevention of smuggling by the preventive force now employed is of the poorest and of the most objectionable type. It has to be stopped. It has to be improved and it has to be brought on a level in which we will find not a grain of paddy, not any article of food to any the smallest extent is allowed to be taken beyond our frontiers. I will just in passing submit, Sir, that these irresistibly drive us to the conclusion that quantities much bigger than 100 bags of paddy and of 81½ bags of rice, much bigger things have gone, gone out of Cochin and are going out of Cochin. The Treasury Benches will get up and ask me as they asked me the other day "give us the names of persons", as one Hon'ble member on the non-official side asked "did you do anything outside this Council on this behalf?" I do not think that they are helpful. I think that they are only things to side-track the issue and avoid the responsibility being fastened upon other authorities.

Mr. K. M. Ibrahim *(Cranganur):* Without interruption, on a point of information, Sir.

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan *(Vadakkancheri):* I refuse to give way.

I have been emphasising that big quantities of food-stuffs go out of the State through all the different frontiers. The Talappalli Taluk has got a very big frontier touching the British territory of Malabar and Coimbatore. The middle portions of State—Irinjalakuda, Cranganur and other places—have the Travancore frontier and also the British frontier. So, there is enough scope for smuggling, for the smuggler you must remember is a very clever man, a very efficient man knowing his trade, doing whatever is necessary in that behalf, where necessary a smile, wherever necessary a bribe, where necessary even murder. That will be the trade of the smuggler. Smugglers have no existence in Cochin. I do not think in Cochin any such thing has come out, especially as we have got an energetic Police Commissioner.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Now, with this immense scope for carrying on things from Cochin to other places—those places also may be places of need—self preservation being the first instinct of nature, it is up to us, though it may in other places appear to be selfish to see that our stocks are not removed. My submission is that the Treasury Benches are sufficiently intelligent, sufficiently painstaking to do all that is necessary to make the control measures effective. If the preventive force has to be increased, increase it. If their pay is to be made princely, let it be done. If the persons do not execute their work properly—there exist such people as I assert—they must be dealt with not with the fine of one rupee which alone the Excise Commissioner is competent to levy. Is that an answer, "the Commissioner is empowered to levy only one rupee fine, and so the delinquent was fined one rupee".

Mr. C. J. Mathew *(Joint Secretary to Government):* There were cases of removal from service.

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan *(Vadakkancheri):* Removal from service of peons, suspension, degrading and all that? I am in possession of all those you actually say.

Mr. C. J. Mathew *(Joint Secretary to Government):* Sub-Inspectors also have been dealt with.

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan *(Vadakkancheri):* I can stand it.

Mr. President. Order, order. It is not a case of your standing it. It is a question of wasting the time of the Council.

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan *(Vadakkancheri):* I assert with all the responsibility that attaches itself to such an assertion made on the floor of this responsible House and challenge the Treasury Benches here. That is the amount of responsibility that the statement carries, that greater quantities of food-stuffs than were mentioned here so kindly in response to my queries, have been taken out of the State, are being taken out of the State, and if you do not come up to the level will continue to be taken out of the State. Stop it. Please do all that is necessary in that line. Let all our amount hoarded up, 140 lakhs of rupees or the revenue reserve of 30 lakhs or the budgetary balance of 18 lakhs, if it has become necessary to spend all that in doing this laudable work, necessary, absolutely necessary work spend the whole of it. The member sitting on this side, at any rate, the members in these two benches are prepared to give the Government a blank cheque for expenditure, because they know that it would be spent judiciously and if it is not spent judiciously we know we have the power to arrest you, not in the Police sense but moral arresting, and make you shake in your own shoes that you have done a wrong to the 14 lakhs of His Highness' loving subjects. That is our strength in giving you the blank cheque. Is it not?

The second defect that I find in the control measures is that control measures mainly affected the paddy, the tapioca and the fish, all good food-stuffs. I have done with rice. I shall come to tapioca. There is the Tapioca prohibition order of the Government. That as I submitted to this House during the Budget Session, requires much improvement; because it does not seem to be intelligently worked. I am not blaming anybody for that. It strikes me that it is not. This tapioca by the mere blitzkrieg drive that was given by the Hon'ble Minister for Rural Development let him not hang down his head that these are compliments paid to him by a friend. We are paying you a compliment for what you have done and we will continue to do it and we will mercilessly criticise when you deviate by hair's breadth from the laudable work that you have been doing. So do not hang down your head please. Persons who have been trying the growth of tapioca have taken to it and with advantage. Many an extent of waste land that was lying fallow has been put under tapioca cultivation. Large sums of money have to be spent on labour and also on account the high price of manure both necessary for the growing of tapioca. People in spite of these difficulties have brought tapioca under cultivation in areas which were lying fallow formerly, prior to this blitzkrieg drive of the Minister for Rural Development and what is the result? The people in response to the wishes of the Hon'ble Minister brought these extensive lands under tapioca cultivation. I do not say that the Minister has not done anything. Is all that impossible to be done to get unto the cultivator who took to the plough in response to blitzkrieg drive, done does he get the full return. I assert he does not. If he does not it is up to the Government or the Minister to see that the man who came in response to rescue the food situation drive is given a proper return for his labours, for his investment and whatever is necessary to be done in that line has to be done. If it is a revision, an intelligent, rational revision of the control orders in that line if that is what is necessary it has to be done. If an increase in the price of the product is what is necessary, that has to be done and done immediately because we

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

are about to pluck the first crop. People have begun to grow tapioca in two half yearly instalments; the earliest is pluckable very soon. Therefore whatever is necessary to be done to give a proper return to the tapioca grower must be done. According to my light,—and perhaps it may be wrong—unless Government is prepared to purchase the whole quantity that a grower is prepared to place before the Government and unless Government is prepared to take a hand in itself, that is the Government itself there is no meaning in the control order. The man whether by your blitzkrieg drive or by his own greedy avaracious nature to get as much money as possible in these days whether it be this or that, if he is asked not to export tapioca and if there is no purchaser at home, what can he do? That is an injustice pure and simple done unto the tapioca grower. What I suggest, Sir, by way of constructive suggestion is do by all means, prohibit export of tapioca, but as a necessary corollary do purchase the whole stock from him. And I have the information from the indefatigable Supplies Commissioner that all the tapioca grown in the State is not sufficient to meet the situation. Imports have to be made from Travancore who have taken to tapioca almost a century ago by the wisdom of the Government. What is the position with regard to the tapioca. Where is the difficulty for the Government to purchase the stock? It is enough to inform that so many candies is ready to be purchased and is ready to be placed before the Government, provided they will and immediately purchase it. Unless Government is prepared to purchase the stock, the cultivators should be permitted to export. The next step—I will not be justified in taking—is smuggling. Therefore as a preventive measure if you are not able to purchase the whole stock of tapioca which is absolutely necessary for our food situation, by all means remove the control order. Let it not be mis-understood that I am pleading to remove the control order. Certainly do not remove control order because food-stuffs that are absolutely necessary, will be taken out of the State. But be prepared to follow it up with a necessary corollary, let not the purchaser be put to difficulty. If it is necessary to be dried dry it out. Drying is necessary to preserve it. Sell it through the fair price shop and licensed shops. Therefore my submission is, do work the tapioca prohibition order intelligently and take it to its logical consequences. Thus preserve all the tapioca that is produced here and thereby prevent at least a very necessary thing, the necessity of importing tapioca from the Travancore State which I understand our Supplies Commissioner had not been able to get to the extent that has been promised. So what is your duty? Stand by the producer, give what is necessary to him and take the whole stock.

With regard to the fish, that is the third all important article that has been controlled. The export of it has been prohibited. Again during the budget session I was told by the persons living in the coastal areas that the prohibition order is working hardship as far as the fish producer is concerned. Then I put it humorously to the Government at the time of the supplementary questions. You can control the Cod fish from crossing over to Travancore, but the dried fish can cross the frontier. Your prohibition order does not stand in the way and they do cross over. That was only a humorous remark. If there is a real complaint there will be complaint from the middle-men. Deal with him mercilessly. Don't allow him to fool Government and then exploit the poor men who is catching fish. If there is real complaint the difficulty for the persons who are really and intimately connected with the fish trade, not the middlemen, but the others, if the control order works hardship, do remove all that is working in the nature of a hardship. I have not studied the fish question very properly as it ought to be, I am trying. That is though not of that magnitude, suggestion No. 3.

The fourth thing that I want to tell the Government is again touching upon smuggling. How is this smuggling process possible to be conducted. If there is nothing to be purchased what is there to be smuggled? And normally looking at the situation Sir, can I not be considered to be a mad man getting up in his seat and speaking because of the privilege of being a member of this House. What is this man speaking? Smuggling. Government has commandeered all the paddy, Government has prohibited the export of tapioca, and where is the smuggler? No. I can't see the smuggler then. And the smuggler exists and cannot be seen. But the smuggler is kicking rather to the purchase of the stuff. Therefore, where is the mistake? In spite of the commandeering order upon paddy, in spite of prohibition orders upon export of tapioca, and other food stuffs, the clever, intelligent, indefatigable smuggler finds the corners where he can purchase. Probably at night when none other than the jackal is out, even the persons who are appointed to watch are gone to sleep then only he begins to work. Then there is the 5th column men here. Arrangements could have been done during day-time and the operations are there seen at a time which Shakespear has described fit for murderers. I look upon a smuggler as a murderer of the people of Cochin.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

I was telling, Sir, that I must be considered to be mad when I say that the smuggling should be stopped in spite of the control orders and the commandeering orders. Therefore it comes to this, that the commandeering orders and the prohibition of export orders are but poorly worked, that in spite of the various Tahsildars running as still stock remains to be handled by the smuggler at dead of night. Therefore our duty is as an intelligent class of people, as a responsible Government in discharge of the duties of the Government and of this section of the House to do whatever is necessary to meet them, to annihilate from this State of the existence of the blackmarket—Malayalam rendering comes to "കരിഞ്ചന്ത". The very word is obnoxious "കരിഞ്ചന്ത"—how do you allow this to exist? How can it exist if your commandeering work is done properly? Sir, without treading upon dangerous ground and without crossing the frontiers of the liberty of discussion I am prepared to tell this House that black-markets exist in corners where they ought not. It is a suggestion for you for serious thinking. I would not develop the argument because it will be unbecoming of me, it will be ungrateful of me, if I go to the lengths which I ought not to go, I may perhaps be in fetters, not for reasons but we know how fetters come. I dare not do it. But let me first apply the first doze of the Doctor, if the first doze does not work a stronger doze is applied and if the stronger doze also is not effective see if an operation is necessary though if it is to be against the consent of the patient and in his own interest. In the interests of all the people of Cochin it will be done and it will be done and I will be the initiator and I am sure that the Hon'ble Members of this House who have been pleased to find proper seats for them this morning again by your kind leave so soon will exert their very best, and that they go even to the extent of their own lives to see that the black-market of the type that I have described here does not exist in Cochin. Therefore, beware Sir, please do all that is necessary if it is by persuasion, if it is by threat, if it is by something stronger than resort to these things, the very word in the order. Do that is necessary to annihilate the black-market then the smuggler is out of the field. Then this 34,000 rupees can be saved perhaps for feeding the poor which is much better in these days.

Mr. President: I hope the Hon'ble Member is going to finish his remarks within the 5 minutes. He has already taken the best part of our time.

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan *(Vadakkancheri):* With all the indulgence that the Chair and the Diwan in the Chair extends to this House I request that you may be plesed to preside in the afternoon session.

Mr. President: Order, order. I cannot allow the request of that sort.

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan *(Vadakkancheri):* As a straight answer to the query I will not take more than half an hour, if Hon'ble Members sitting here and the Treasury Benches sitting here will allow me.

Mr. President: I would say it is rather inconsiderate to other Hon'ble Members. Does the Hon'ble Member expect to speak for one and half hours.

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan *(Vadakkancheri):* I will adjust myself. At any rate 5 minutes will not be sufficient. I have only come to the first and second part. The third part is as important as the other two. If it is the wish of the Hon'ble Members sitting here that my voice is so obnoxious I won't speak. Luckily or otherwise, I have arranged my facts in a way.

Mr. President: The Hon'ble Member will resume his speech at 2-30 p.m.

The House rose at 1-30 p.m. and reassembled again at 2-30 p.m. after lunch with Mr. C. N. Ittiravi Nambudiri the Panel Chairman in the Chair.

Mr. T. S. Ramachandra Ayyar *(Chittur-Tattamangalam):* Sir, I rise to second the motion.

Mr. A. B. Salem *(Mattancheri):* How can you second it? The mover said that his speech is not over.

Mr. T. S. Ramachandra Ayyar *(Chittur-Tattamangalam):* The motion has been moved and I can second it. And if I am allowed to speak, I will continue.

Mr. V. K. Bhaskara Menon *(Cranganur):* You may continue; but not for so long.

Panel Chairman: You can speak.

Mr. T. S. Ramachandra Ayyar *(Chittur-Tattamangalam):* Sir, I am one who has been all along holding the view, that in spite of the many faults they have committed, the Cochin Government have been trying their best and that, boldly too to tackle a very difficult situation.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Defects, there might have been many in the measures adopted, but I am convinced, Sir, that the faults have been more due to circumstances beyond their control and to some extent due to imperfections of the machinery through which they have tried to implement their policy and I shall explain my position, Sir. We do not find any intelligent policy adopted by the Central Government at Delhi and our Government, realising our difficulties have taken various measures, to protect the civilian interests here; but at the same time, they have forgotten to note that we cannot remain as in a vacuum, when in almost the whole of India, there is absolutely no intelligent policy followed. Our Government, with more or less success, has been commandeering our food grains and especially paddy and has very boldly undertaken the rationing of food grains and also rightly too, and with more or less success. Our Government have instituted price control measures in the matter of various commodities, but such measures will be a success only if the whole of India is divided into small units like Cochin State and there is perfect co-ordination and complete co-operation as between unit and unit. Only then success will be assured. But, I do not want our Government to put a stop to these measures. I want our Government to do as they have been doing till now, in the matter of commandeering of paddy and rice, as it is no use depending upon the vagaries of a Government which is in far off Delhi. But in the matter of price control measure, Sir, I do not think the measures so far adopted by the Government have been a success in the matter of checking inflation and keeping down prices. On the other hand they have been a thorough failure and I shall try to prove that they have been a failure.

In the matter of many commodities we are abjectly dependant upon imports from British India. We are self sufficient only in the matter of cocoanuts and cocoanut oil and cocoanut punnac. For most of the other things, we are depending upon imports from British India. For example in the matter of jaggery, we are getting quotas from the British Government. In the matter of chillies we get quotas from them. And we have placed almost a cordon of men to guard our boundaries and the British authorities have also placed a cordon of men to prevent smuggling goods from British India into Cochin. But in spite of this double cordon of men, you find stuffs going out and coming in. There is no use of mincing matters. In spite of the control, in spite of your maintaining a regular army of men to prevent this outflow of goods and the regular army of men maintained by the British Government to prevent the inflow of particular goods you find goods coming in and going out. It is better that we are honest in these matters. They have banned jaggery from going out of British India but jaggery is coming in. You have banned rice and paddy going out of Cochin State but you find rice and paddy going out to some extent. This inflow and outflow takes place because these army of men are illpaid and underfed, like Falstaff's army, and they levy an indirect taxation on the civilian population by receiving illegal gratification. I shall explain by a few instances. Jaggery was selling some one month back at Rs. 15 per bag at Udumalpet and the same stuff was selling at Rs. 40 per bag at Trichur. You get a quota from the British Government. You issue permits to individual merchants to bring down this quota. They bring down this stuff and get good profit at the expense of the consumer here. I do not want Government to take the retailing of the stuff. Government is not in a position to do it. So you give permits to individual merchants to bring down the quota from the British Government in the matter of jaggery and other commodities. The merchant who has got the permit gets good profit and there are others who somehow or other smuggle in the goods and they can afford to pay very liberally the under-dogs stationed round about the State by our Government and also by the British Government. They have to make one payment to the British under-dogs and another to the Cochin under-dogs and our consumer pays the penalty. So there is the double levy. Even then the merchant gets a profit of Rs. 10 or so. This is so more or less with reference to all commodities. My point is, by putting a restriction, you are inviting a counter restriction and meanwhile you forget that we are not at all self-sufficient in the matter of many of these commodities. Therefore why these restrictions and counter restrictions? You may commandeer indigenous paddy though it will meet our requirements only for 5 months. You may commandeer the available surplus of food-grains and undertake rationing of rice. You may undertake retailing of those commodities only which you feel you are in a position to undertake—I mean rice, sugar and kerosene. These are the necessities of life, the rationing of which you can undertake. Leave all the rest to the natural laws of supply and demand and do not obstruct the free movement of goods. One can understand the Government exercising this control, if we are self-sufficient in the matter of these commodities. We are absolutely depending upon British India, with regard to almost all commodities. The Travancore Government imposed a ban on the export of cattle from Travancore to Cochin. Our Government also banned the export of

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

cattle from Cochin to Travancore. But our Government have not banned the export of cattle to British India whereas British India have banned the import of cattle from British India into Cochin. The whole thing is moving in a vicious circle.

Mr. A. Eachara Menon *(Chittur-Rural):* What is the vicious circle ?

Mr. T. S. Ramachandra Ayyar *(Chittur-Tattamangalam):* I shall explain and try to put you in the circle. In Cochin State those who have eyes to see and ears to hear require no long argument to prove that but for the cattle from Pollachy, and Thudiallur and Vaniamkulam, we will be unable to meet our requirements of cattle We are completely dependent upon these markets for our cattle. What is the meaning of our banning the export of cattle from Cochin ? You have banned the export of cattle to Travancore. The British Government might have thought they have banned it ; so we also should ban it. Probably that was the interpretation put by them on your ban. In spite of all your ban on paper do you think that cattle have not been going out and coming in. I am speaking from personal experience. To bring cattle into Cochin you have to pay Rs. 2 per head of cattle, once to the British gaurds and again to ours. That means Rs. 4 more. But does it stop the movement of cattle ? No Sir. So I want the Cochin Government to seriously consider the question. I want the Government of Cochin to join with the Travancore Government and make a representation to the Central Government and see that such restrictions are lifted and I want the Government only to undertake the commandeering of paddy and the ration of rice, kerosene oil and sugar, also tapioca. You can commandeer tapioca. Get it chopped and dried and preserve it and keep it dried. You must make necessary arrangements for it.

Our banning the export of food materials or cattle, or the British Indian Government banning the import of food grains or cattle into Cochin is all meaningless. The under-dogs of the two Governments levy a double tax and the consumer pays the penalty.

In the matter of appointing people in our services I am inclined to agree completely with the views expressed by the distinguished Chairman of the House the other day. I cross every *t* and not every *i* in his speech. For, at the rate at which we are recruiting people into the services, we the civilians run the risk of being swamped out and out numbered. They are illpaid and starving and take Falstaff's army. You pretend that these people are guarding you and these people are preventing the outflow of goods. That is pure fiction. Let us face facts. Do not indulge in this mockery, at the expense of public funds. I think if the Government commandeer and undertake the rationing of rice, sugar and kerosene oil and leave the restrictions and counter-restrictions with one stroke of the pen, we can do away with this large army of under-fed people and be none the worse for it. Let them go to Assam or Ceylon or join the State Force. Do not maintain these people. It is no use of blaming them. By maintaining them on the present level of pay you are compelling them to resort to questionable methods of filling their pockets. And it is no use blaming them.

Yesterday during the debate here the Hon'ble Member for Finance trotted out his argument that if we give dearness allowance to these large army of Government servants it will amount to a gigantic figure. My argument is, you can very well do away with this army.

Mr. P. V. Raphael *(Comptroller Finance and Accounts):* And the dearness allowance ?

Mr. T. S. Ramachandra Ayyar *(Chittur-Tattamangalam):* The dearness allowance given to them and the pay can be saved. I have sufficiently stressed on that aspect of the matter. One more aspect I wish to deal with and that is with regard to the commandeering of paddy. Now Government has been allowing a shrinkage of 5 to 20 per cent when they get paddy, measured. Is it not 5 to 20 per cent ?

Mr. M. M. Paul *(Director of Food Supplies):* Strinkage varies. In the case of some it is 5 per cent, in the case of some it is 25 per cent and so on.

Mr. T. S. Ramachandra Ayyar *(Chittur-Tattamangalam):* Government will do well to note, if they have not already noted, that when they take paddy as dried paddy or undried paddy it is mostly undried paddy that is measured out. Small people in the Revenue Department take 4 annas or 8 annas or whatever it is, from the cultivators and if they receive these small payments, they take paddy which is 50 per cent dried or is only 25 per cent dried or completely undried. They take the measurement of the paddy and give the receipt, that the whole lot is dried paddy. So I ask, why this hurry after harvest to take the measurement of paddy ? Your object should be that during the period of harvest and the period immediately following that you must have sufficient reserve of food grains as to meet further requirements. The cultivators will then have sufficient time to dry the paddy and make it preservable, that is, proof against the vagaries of weather and rot. There are difficulties. But if possible try to arrange it that way, so that cultivators may have sufficient time, to dry their paddy. One possible objection which the

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Government can raise in this matter is this. The Indian Government or the various Provincial Governments from whom we get the quota of paddy, release the same according to their convenience and not according to our needs. They also decide the time at which to release the same, if our Government and the Travancore Government join hands and make strong representations to the powers that be, and say that we want the quota, whatever it is in such manner and such time as to met our requirements of the period when the harvest is taking place and the requirements of the period immediately following the harvest, I think the Central Government will certainly respond if they are correctly informed of our special difficulties. If that is arranged our cultivators can dry their paddy and our Government can take well dried paddy.

It is a pity, Sir, to see the quality of rice rationed in our fairprice shops. It is not fit for human consumption and even the animals won't take it, if they can help it. The stuff is so bad. So it is high time for the Government to think about ways and means of remedying it. The remedy is as indicated above. Make the arrival of the quota of paddy to coincide with or just precede our harvest time and create a sufficient reserve. Then the cultivators will get time to dry paddy. Don't take undried or partially dried paddy. Then there is no need for leaving any margin for shrinkage. In this way you can prevent the underdogs being bribed. They are low paid people and if they are corrupted there is no use of blaming them nor the cultivators. You must remove the temptation to corrupt people. You should remove the atmosphere which is conducive to corruption.

Till now I have been referring to certain defects in our commandeering of paddy. But please note that I am not against commandeering of paddy. Government should commandeer all our essential requirements and undertake rationing of the essentials of life say, rice, kerosene oil and sugar. But for all other matters leave it to the economic laws of supply and demand. Do not stand in the way of the free flow of goods. Lift all restrictions and try to get lifted all counter-restrictions. Difficulties, there may be. It may not be an easy matter to move the Central Government and convince them of the need to remove the present restrictions on the movement of food. But if the will is there and if the Travancore and Cochin Governments join issue and fight the matter out with the Central Government, I am sure the two Governments can convince the Central Government and see that these restrictions and counter-restrictions are lifted.

Sir, I represent the Chittur-Tattamangalam Constituency. Till now I am proud I have not taken a parochial attitude in any matter affecting my taluk. But now Sir, I am constrained to take up an apparently parochial attitude in a particular matter. I shall explain. In the Chittur Taluk the purchasing power has not increased to such an extent as in other taluks of the State. There a common labourer even now gets only 8 annas or 10 annas. He may have a big family depending upon him. A female labourer gets 5 or 6 annas. This is roughly just twice the pre-war wage level. During times of harvest and allied agricultural operation our labourers get wages in kind. Therefore they have no complaint. But agriculture as you know is not a full time occupation. It does not engage any man for all the 12 months. At the most it will be only 4 months and when so engaged they get wages in kind. But during the other months of the year when they have to depend on casual labour they get only 8 annas or 10 annas. To expect a man getting 10 annas per day to fill his stomach with that and the stomachs of his wife and children is really hard.

Mr. A. V. Moothedan *(Chalakkudi):* Send them to Ernakulam. We will pay Rs. 1—4—0.

Mr. T. S. Ramachandra Ayyar *(Chittur-Tattamangalam):* Mr. Moothedan has invited me to enter into an aspect of the matter which I thought I could do well to postpone for a few minutes. I shall enter into that aspect, Sir. Mr. Moothedan very kindly invites the labourers to come and settle in Ernakulam. And I thank him for that. One reason why the wage level has not increased to such an extent as in the other Taluks of the State is this. People are not recruited to the Assam & Ceylone labour forces from Chittur. In Chittur there is not a surplus of labour. During the agricultural operations, all the available labour is entirely absorbed in agricultural operations. You please remember that. Only when there are not agricultural operations you find these labourers coming out and depending upon casual labour. So to remedy this, with a view to increase the purchasing power of the people, if you recruit people from Chittur you will find agricultural operations coming to a stand still. If you recruit labour from Chittur agricultural operations will certainly be seriously hindered, and remember Chittur has a very important place in the agricultural economy of our State. You cannot afford to dabble with the labour there. So, it is no use resorting to recruitment of labour in Chittur Taluk. It will be unwise. But don't starve the people there. So not, I say, kill the goose which lays the golden egg. You know that Chittur has come to the help of the State on many

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

an occasion, as the Director of Food Supplies will agree with me. While our supplies had gone meagre, paddy was brought from Chittur. Chittur has saved the State from many a crisis in the matter of food supplies. The Cochin Government will do well to bear these things in mind and see that the poor people there, are not compelled to go hungry for no fault of theirs. It is a surplus area. Mother earth is ever green and plentiful there. We are feeding the State. Do not compel our people to go hungry. If you allow them to go hungry, agricultural operations will be hindered and mother earth won't respond. You will be following a suicidal policy. If you have any doubt about the truth of my statement, you may appoint a commission and ascertain the level of wages in Chittur. The earlier you remedy the situation the better. The harvest of the Mundakan crop is fast approaching. So they stand to get wages in kind for two or 3 weeks and for that season there may not be much hardship there, but after that, I shudder to think of the condition of the people. There unless you appreciably reduce the price of rice in the Fair Price Shops, there is no help for them. I am speaking with a due sense of responsibility. I have not pleaded till now for any special treatment to Chittur. I have not wanted an increased ration of rice for people in Chittur. No civilised Government can meet out defferential treatment as between taluk and taluk as no parent should mete out differential treatment as between son & son and daughter & daughter or son and daughter. But when it may appear that I am pleading the cause of Chittur, I am pleading for the whole State. You purchase paddy from the people and pay Rs. 1—6—0 a para. Calculated on that basis the price of a cartload would come to Rs. 96—8—0. The present price per edangazhi at which you sell rice to the people is Re. 0—6—4. On that basis, per cartload of paddy according to your selling price of rice comes to Rs. 145, whereas you take the paddy from them for Rs. 96—8—0. We know, the public men and members of the Legislative Council know the difficulties of Government, know the meaning of the Press note, but the man in the street does not know the difficulties of the Government. He does not know the implications of your Press note. He does not know that Government had to pay an unconsiderably high price for rice received from Sind and Baluchistan. He feels too that you are wrong in fixing a higher price for rice when you pay a greatly lower price for paddy. That is the attitude of the man in the street. So you will do well to bring down the price of the rice rationed to the consumer and if possible to extend that benefit to all the people of all the Taluks of the State. I will be very glad if you do that. But if on the plea that the purchasing power of people in the other Taluks of the State have increased 4 or 5 fold, Government do not bring down the price of rice rationed to people in Chittur, they will be unwise. In the interests of the State as a whole you must appreciably bring down the level of prices in Chittur. You will do well to reduce the selling price of rice to 4 as. per Edangazhi. I hope, Sir, that my appeal will not fall on deaf ears.

Yesterday, I received a mass petition signed by some 600 people from all parts of the Chittur Taluk, addressed to the Cochin Government and detailing their various difficulties, and mentioning the special circumstances in Chittur and requesting the Government of His Highness the Maharaja to appeeciably bring down the price of rice rationed to people there. I appeal to the Government to deal with the petition with all earnestness and sympathy and to help a people who are suffering agonies for no fault of theirs.

Mr. T. P. Poulose *(Kanayannur):* Sir, the various aspects of the motion have been discussed by the Hon'ble Mover and the Hon'ble Member who has preceded me. I do not propose to discuss all the aspects covered by the motion, but only speak a few words on the question of the price of paddy paid to the cultivators by the Government. The price now paid is grossly inadequate. Of course, it may be said that the price now paid to them is much higher than the price that the cultivators have ever realised in previous years. But that alone is no consolation for them. We have to consider the price the cultivator has to pay for the things he has to purchase. For example, consider the price of iron with which he has to make agricultural implements. It has risen ten-fold. Take the price of cattle which will be four times the pre-war price. Take the price of fodder with which he has to feed cattle. That will be four or five times the pre-war price. If we take into account any of the articles which he has to purchase for his own consumption for the purpose of carrying on the agricultural operations with which he has to produce the paddy, we can find he has to pay not less than four times the price he has been paying before the war. And the price that you are paying him for his paddy will be below 2½ times the pre-war average price. With that, I respectfully submit, an agriculturist will not be able to make both ends meet.

There is another unjust aspect. My friend, the Hon'ble Member for Chittur, has been referring to the wide disparity between the purchasing price of paddy and the selling price of

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

rice. I do not know the calculation on the basis of cart-loads. I will make calculation on the basis of para. The purchasing price per para of paddy is Re. 1—6—0 and the price per para of paddy calculated on the basis of the selling price, price of rice sold to the consumer will be Re. 1—15—8. There is a difference of Re. 0—9—8 on a cost of Re. 1—6—0. The profit will be about 45 per cent. Before the war or even for a short period after the war, when the rice trade was entirely in the hands of merchants, they were not asking for a margin of more than one anna in the rupee. Now Government are making a margin of about 7 annas for a rupee.

മിസ്റ്റർ കെ. എസ്സ്. പണിക്കർ: കാൽക്കുലേഷൻ തെറ്റാണ്. പറക്ക് ഒ ഇഡങ്ങഴി അരിയേ കണക്കാക്കീട്ടുള്ളൂ. കമ്പനിയിൽ കൊടുത്തിട്ടുള്ള കണക്കുപ്രകാരം ഒ ഇഡങ്ങഴി അരിയല്ല കിട്ടുക. കൂടുതൽ അരി കിട്ടും.

മിസ്റ്റർ ടി. പി. പൌലോസ്സ്: ഞാൻ പറഞ്ഞതിനേക്കാൾ കൂടുതൽ വരുമെന്നാണ് ബഃ മെമ്പർ പറയുന്നത്. ഞാൻ പറഞ്ഞനിരക്കിനു കണക്കാക്കിയാൽ മതി.

മിസ്റ്റർ എ. വി. മൂത്തേടൻ: കൂടുതൽ ഉണ്ടാകയില്ല.

Mr. T. P. Poulose *(Kanayannur)* : There is one point which we have to bear in mind. The price of other articles of food must necessarily depend to a large extent on the price of rice which is the staple food. If the price which the consumer has to pay for the staple food is increased, he will be inclined to pay a little more for the other articles of food and the price for the other articles of food will naturally rise. If the price which a labourer has to pay for rice and other necessaries rises, he will demand increased wages. An agriculturist has now to meet increased cost of living and has to pay increased wages. Government have contributed to this increase in the cost of living and to the increase in wages by increasing the selling price of rice. Equity requires that they should make a corresponding increase in the price they pay to the agriculturists for their paddy. This, principle they are completely ignoring and in doing so, they are grossly unjust to the producer of paddy.

Now, Sir, I may ask the Government whether they have taken into account the price of other commodities like cocoanut, pepper, arecanut and others. On the average they are getting prices more or less 4 times their pre-war average rates. And what about the profits of the merchants and the industrialists ? Now every pocket is full of very cheap money except that of the agriculturist and of the low-paid Government servant about whom much was said yesterday. And what is the consequence ? The price of all articles to be purchased has risen very very high and the agriculturist whose pocket is not as much swollen as that of others, has to compete with them for his purchases in a market with insufficient supplies.

Mr. A. B. Salem *(Mattancheri)* : Do not produce rice, produce cocoanuts.

Mr. T. P. Poulose *(Kanayannur)* : That is a suggestion which will lead the whole State to starvation. There was one argument which has to be considered. Government have to pay high price for rice purchased from outside and also to incur high cost to get it down to the State. They are selling it at a price lower than their cost thereby incurring a heavy loss. So, they want to make a little gain by paying to the producer in the State for the paddy purchased from him a little less than what they are realising by the sale of that paddy to the consumer. Now, I ask the Government whether it is fair that the loss that Governmemt are incurring or have incurred in another transaction should be shunted on to the shoulders of the agriculturist. The loss they incurred in the transaction by purchasing and getting rice from outside and selling it here should be shared equitably between all the tax-payers. Instead of that you are asking the agriculturists, one section of the tax-payers in this state to shoulder the entire burden. Have you a case that they have got broader shoulders than others to bear the entire burden? I ask in all solemnity wether it is fair to the agricultur ists. Sir it has been said during pre-war days that the bane of rural economics is the existence of middlemen. It has been said that if the lot of the agriculturists is to improve these middle men must vanish. Now Government have stepped in as a middleman not by agreement as of old but by force of law and they are swallowing a large portion of the profits that ought to go to the agriculturists. The profits made by the pre-war middlemen are nothing compared to the huge profits the Governmet are now making. This state of affairs ought to be remedied. I therefore earnestly request the Government to increase the price of paddy proportionate to the rates at which they are selling rice.

Rama Varmha Tampuran *(Secretary to Government)* : Government are not making a profit.

Mr. T. P. Poulose *(Kanayannur)*: If you take this transaction alone into account, you are making a profit. Do not drag in other transactions. You are suffering a loss on account

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

of the rice you are getting down from outside at a higher price and selling here at a lower price. On whose shoulders should this loss be cast? Should this loss be cast on the shoulders of the agriculturists of the State or on the shoulders of the entire body of tax-payers in the State? The agriculturist is not making more money than other people. In fact he is making much less than others. Then why should he alone be made to suffer this burden?

Mr. A. B. Salem *(Mattancheri):* Sir, In the matter of the food-stuffs, so far as I have heard, Hon'ble members want control measures to be made stricter and stronger and more effective. There is no defect otherwise. What they say is that the big man is allowed to go into the "കരിംചന്ത" or the blackmarket freely and you do not control him at all, while the small man taking one measure of rice or 2 measures which is the quantity in the large number of detected case is made to pay the penalty. These people are detected, while the big man can take loads of rice and he goes scot-free. The Hon'ble mover of the resolution said "try to persuade them to inafluence them and if necessary give them a small threat". If that is also not enough go a step further. Therefore there is something more than what is stated in this House. If Government is aware of it, it is a dereliction of duty on the part of the Government not to enfore control orders on these people who go scot-free now. When you bring a control measure like that, it is the incumbent duty, if detected, be the man great be the man greater or greatest, the same law must govern and the same man must be punished. That is one think. You can't shut your eyes and exercise control. Now, I heard it stated that Rs. 13,000 more has been asked for, for no purpose. That is what Mr. T. S. Ramachandra Ayyar stated. I was under that impression. I implored the Government to withdraw the demand. When my friends stated that they are going to press the cut and throw out the demand, he allowed the supplementary grant to go through and then raised this futile discussion inth is House.

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan *(Vadakkancheri):* It is not going to be futile.

Mr. A. B. Salem *(Mattancheri):* That is how it has ended. I heard it said the other day I think by the Hon'ble Member Mr. Panicker that the Excise peons who are to do this detection work were not given their pay for two months and the pay for Chingam and Kanni were paid to them in Thulam. I ask when there is a provision of Rs. 19,000 for paying these people and when you are asking now for Rs. 13,000 more, why were not these people paid? If these people are not wealthy people how will they live? The inevitable conclusion is that these people have been taking tainted money, for they have to live. Do not multiply the number of these people. Have effective control over them. But Sir, there are greater things to be paid upon this question, and therefore I rise to say a few of those things.

This Food question is not a question which has sprung upon this world during the war. There was a time when in a country for 7 years there was no growing of grains and not harvesting of it. The people lived. And Joseph in Egypt gathered in the granaries of Egypt food for people for 7 years and to give seed on the 7th year for raising crop. He was wise. Therefore this is not a fresh phenomena in this world. I tabled a resolution here in this Council when the price of paddy and rice wasvery very small—Rs. 8 per bag—asking the Government to shell out Rs. 16 or 18 lakhs and stoc k rice in the ganeries of the State and that was before Burma went. That fell upon deaf flat ears of the beurocracy of Cochin and they in their great wisdom said; "What are you saying? Are we to give an allotment for this? We know where we are standing"? With the result Sir, that the price of rice per bag has gone to Rs. 29 Then what is happening in this country of India? A quota of 5 to 10% is allowed to definie areas. By the loss of Burma the deficit of rice in the whole cuntry is 5 to 10%. Every one of us can live with 5 to 10% less in our stomach. Yet we do not even get 25% of what we have been eating before in the shape of rice. We are getting rice only for 4 days. Now what is this phenomena! By introducing preventive measures are we going to get enough. A great saying has been going on in the English Language "that wherever the English Languag! and the people go we somehow or other muddle through things"! Wre are also muddling things Some here think that the control orders are emanating from the Huzur Secretariat, but they do not come out of the wisdom of the Secretariat! We know they come from outside and are sent down your throat whether you like it or not. Our Government is controlled. Our everything is controlled and this control is not exercised by the Government of Cochin. It is exercised by the Government of India and if a muddle takes place in India, a part of it we have also to swallow. There is no help against these things. We are not self-sufficient. We have to get things from outside. In fact we have to get everything from them. Even to move within 64 miles we have to copy their methods. In Trichinopoly and Tanjore—the neighbouring surplus

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

districts—rice is selling at 18 rupees; whereas we are selling at Rs. 29. The difference is Rs. 11. Why should we not take rice from the Southern Districts? So, therefore, ask the Government of India prayerfully for taking our quota from the nearest surplus districts in British India. Of course the Government of Co chin and the Government of Travancore have to move together. We are now taking rice from Sindh, Punchab, and U. P. Look at the distance? Look at the transport charges that we have to pay? Look at the time that we have to spend? If we do not get for one week, the next day the condition will be very difficult. Is there any scheme, industrial or agricultural, which the Government handle with success? Let us see the Hill Paddy Scheme.

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan *(Vadakkancheri)*: Point of Order.

Mr. A. B. Salem *(Mattancheri)*: I do not give way.

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan *(Vadakkancheri)*: You have to give way when I raise a point of order.

ഞാൻ ഒരു പോയിൻറ് ഓഫ് ഓർഡർ റെയിസ്സ്ചെയ്യുന്നു. ഞാൻ പറയുന്നതു് വേറെയൊന്നുമില്ല. ഈ മോഷനിൽ അടങ്ങാത്ത യാതൊരു സംഗതിയും ഈ മോഷനെപ്പറ്റി പറയുന്ന യാതൊരു ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർക്കും പറയുവാൻ പാടുള്ളതല്ല എന്നാണു് ഞാൻ കൊണ്ടുവരുന്ന പോയിൻറ്ഓഫ് ഓർഡർ.

മിസ്റ്റർ എ. ബി. സേലം: അതു ചെയറിൽനിന്നും പറയണം.

മിസ്റ്റർ പി. കുമാരനെഴുത്തശ്ശൻ: അതിനു യാതൊരു സംശയവുമില്ല. ഞാൻ ബഹുമാനപ്പെട്ട ചെയറിൻെറ മുമ്പാകെയാണു് പോയിൻറ്ഓഫ് ഓർഡർ റെയ്സ് ചെയ്യുന്നതു്.

പാനൽ ചെയർമാൻ: ഉപക്ഷേപത്തെപ്പറ്റി പറയാം. അതിൽപ്പെടാത്ത ഫീൽ പാഡിയെപ്പറ്റി പറയുവാൻ പാടില്ല.

Mr. A. B. Salem *(Mattancheri)*: That scheme within one year has been pronounced by the Government to be very difficult to handle. Therefore in all these matters because Government is coming to handle these matters, we are suffering with difficulties of inexperienced hands handling the business. These are matters of technical and commercial businesses. And we are handling this commercial business of supplying rice and other foodstuffs in the country with the most inexperienced hands! My suggestion is that it will be a great thing if Government will simply get as much quota as possible from other Governments and give it freely to the merchants to handle the business in the Cochin State.

Mr. C. V. Iyyu *(Kunnamkulam)*: Better give to Hallai allied merchants!

Mr. A. B. Salem *(Mattancheri)*: Much better. I join hands and say that this measure of control will not work. The smuggling will go on because human stomach would not stand by the laws of the country. You cannot prevent the human temptation by temporary laws that you introduce for controlling the measure.

What about the seeds for the next year for Hill Paddy Cultivation? Last year they said Government will give seeds, but nobody got. This year I do not know what they are going to do.

Mr. T. A. Ramachandra Ayyar *(Nellayi)*: They have seeds.

Mr. A. B. Salem *(Mattancheri)*: That is good.

Then as regards tapioca, Sir, it was well said in the House that either you buy the whole tapioca and stock and resell it or allow the grower of tapioca to sell it freely. I can understand the Government wanting to control the whole tapioca. It takes 5 to 8 months to grow and you have sufficient time to know what possible growth will be in a particular field. You buy outright the crop, that has been grown. That has been going on in Travancore. When they started the starch business people began to buy future crops of tapioca. I ask the Government to buy the actual crop. If that is not possible, let it sell freely. What else can you do? You want the poor man to keep in his hand the tapioca. Is that fair on the part of the Government to do? Either you buy it, pay him whatever value you fix. You decide and carry out, and give him the money or allow him to sell it. But the dog in the manger policy, neither will you buy it, nor will you allow him to sell, that policy Government must revise. I heard already that tapioca will not be allowed to be converted into any form after the 1st of January 1944, on the ground that the change into some other form of eatable will involve some kind of waste, which the authorities think should go to fill the stomach of the poor man. So fill your granaries with tapioca or allow the poor producer the payment for his work. Let the agriculturist get the

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

money for which he has laboured and waited. Even after getting his fruit if you don't allow him to sell it, what can he do without selling it in the black market. Is that the sufference that you are giving to the poor man? I request that this aspect of the matter should be considered by Government. I hope I have touched on all the important points enumerated ; but one important matter remains and it is regarding sugar. It has been said that there is plenty of sugar produced in India more than what India can consume—a surplus production lying idle at the mills. What is the result? " Water, water, everywhere, not a drop to drink ". That is an old saying quite apt in this case. If the Government of Cochin with their persuasive powers cannot get enough of sugar from the surplus lying elsewhere, we cannot accuse them for it. But the fact remains, the producers and the sugar factories say, we have got plenty of sugar. Please give us permit and we will bring it here and put to sale. What can we do? Government is at our door. Therefore please bring quota to us. We are prepared to give you the sugar. That is what they say. The only means needed then, Sir, is the means by which quota could be had. Why can't you tell the Government of India nicely, persuasively, and if I may say so diplomatically, and handle things. We are not asking you for anything more.

We are not asking for a loan. We will have all other facilities. We will get the railway waggons for transport and we will make every other arrangements. The present basis does not satisfy us. We agree that you are doing your best. But there is the difficulty. And how about sugar? Children want more sugar. A grown up man can go without it. I do not know exactly how much sugar a child would require. In every family there may be half a dozen children and they have no sugar. In the case of adults they get a small quantity, but will that be sufficient for the children ? When the children cry what is there in the house to give, and who hears the cry? It is only the mother. The father is not there. Now we are going to feed the school children in the schools. I am not for it. It is not a practical propostion at all. If you give that money unto the hands of the mothers they will get something to eat. But that is another matter and I do not want to touch upon it now. Now 600 or 700 tons of sugar have been allotted. Why not ask for 10 thousand tons more. There are sugar factories in the neighbourhood which will be able to supply. Parry and Company is quoted to have said "we can offer any quantity of sugar provided we get orders." We can get sugar but we cannot bring sugar from the factories. How to tide over this trouble? When the Government introduces the control it is very difficult. It is not like the merchants' control. In the case of merchants' control I can go to the merchant speak to him for one or two minutes and can have my matter done once and for all. But in the case of the Government is it possible ? There is the despatch clerk, there is the receiving clerk, then the paper has to be put up; there is the back file ; then notes to be put up before anything is done. Why this red-tapism ? And by this time the stomach that is already starving is burnt. Think of the trouble that we have. Therefore try to help. Reduce the control to the minimum and leave the people to struggle for themselves. Is it possible for you to feed the people. It is a laudable object to feed the people and when you try to do that you get all the blame. I may say that all the blame that you get now is because you tried to feed the people and as you progress a little later, the fire from this side of the House will not be the ordinary fire, but it will be cannon fire. That is what is going to happen. I prophecy that much. The silent boy sitting here won't be silent. They will be smashing the tables and all kinds of things will take place. Your budget will not be put through. The anger of the people will be reflected in the House. So many dangers are ahead. That is why it is proposed that Councils that they already have shall continue instead of having new Councils. Wherever you go the temper of the people is so bad that Government do not even try to attempt to test it. They attempted to test it in one or two places and found that the hands were burning. So better stop. Let us be cautious. In our times of difficulty we must be very cautious and so we are cautious to critise and do not like to criticise you, because we are depending upon your good-will, upon your good-wishes, upon your mercy, upon your favours, upon your kindness. But there is a limit for the starvation of the people, beyond which every order will change. That has happened elsewhere in the world. During the last war, young ladies, beautiful ladies, lovely ladies had the necessity of their palms being swelled just like loaves of breads because they had not enough of material to make a fire in the winter. The hands swelled in Russia, with what result ? The dynasty vanished; the Government vanished. I have finished. I am giving a good advice, use only as much control as is necessary and see that the food coming here is given to all alike. The Travancore Diwan has already said "I will not be held responsible for any difficulty that a starving people may bring about. I am giving a warning to the Government of India." When such big people are making such representations we are keeping our mouths shut.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Mr. T. S. Ramachandra Ayyar *(Chittur-Tattamangalam):* On a point of order, Sir, It is already one hour Sir. We want to hear other speakers and the mover may have to make a reply. So much time should not be taken.

Mr. A. B. Salem *(Mattancheri):* I only beg the Government to be merciful and give something to the Agriculturist, produce more and distribute as much as you can.

മിസ്റ്റർ കെ. എസ്സ്. പണിക്കർ: സർ, നമ്മുടെ നിയന്ത്രണസമ്പ്രദായവും വിഭജനസമ്പ്രദായവും വിജയപ്രദമായി നടത്തേണ്ടതു് എങ്ങിനെയാണെന്നുള്ള സംഗതിയെ സംബന്ധിച്ചാണു് സംഭാഷണവിഷയമായി ഈ സഭയുടെ സമയം വിനിയോഗിക്കുന്നതു്. ആദ്യമായിട്ടു് നമുക്കു വിഭജിക്കുവാനുള്ള നെല്ലു് എവിടെനിന്നുണ്ടാകുന്നു എന്നാണു നോക്കേണ്ടതു്. നെല്ലു് നമ്മുടെ നാട്ടിലുള്ള വലിയ ജന്മികളുടെ കയ്യിലും ഗവമ്മെണ്ടിന്റെ ഭരണത്തിലിരിക്കുന്ന ചില സ്ഥാപനങ്ങളിലും വലിയ കൃഷിക്കാരുടെ കയ്യിലുമാണുള്ളതു്. ഈ നെല്ലു് എല്ലാംകൂടി ഗവമ്മെണ്ടിൽനിന്നു കമാണ്ടിയർ ചെയ്യണം. എല്ലാ നെല്ലിന്റേയും കണക്കെടുത്തു് അവരുടെ കയ്യിൽതന്നെ കമാണ്ടിയർചെയ്തു നിറുത്തുക; എന്നിട്ടു് കടൽതൊട്ടു കൊട്ടാരം വരെ റേഷൻ സമ്പ്രദായം വരുത്തുക ഇതാണു ചെയ്യേണ്ടതു്. പക്ഷെ വലിയ ആളുകൾക്കു് കൂടുതൽ റേഷൻ കൊടുക്കേണ്ടെവിടം. എങ്കിലും ആവശ്യപ്രകാരമുള്ളതു കൊടുക്കണം; അതു റേഷൻകാർഡുപ്രകാരമേ പാടുള്ളുവെന്നും വെക്കണം.

മിസ്റ്റർ എ. വി. മൂത്തേടൻ: അതു ശരിയാകയില്ല.

മിസ്റ്റർ കെ. എസ്സ്. പണിക്കർ: വലിയ കൃഷിക്കാക്കും സുഖജീവിതം അനുഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവക്കും അതു കുറെ പ്രയാസമായിട്ടു തോന്നും. ഗവമ്മെണ്ടിൽനിന്നും റേഷൻ പ്രകാരം കൊടുക്കുന്ന അരി ഉണ്ണാനുള്ള സന്നദ്ധത എല്ലാവരും കാണിക്കണം. അതിലേക്കു റേഷൻകാർഡുപ്രകാരമുള്ള അരി അവരുടെ കയ്യിൽതന്നെ നിറുത്തിയാൽ മതി. അതിനു് ഒരു വ്യവസ്ഥ ആവശ്യമാണു്. ഒരു യൂണിറ്റു കൊടുത്തുവരുന്നതു പോരാ എന്നുണ്ടെങ്കിൽ രണ്ടു യൂണിറ്റു കൊടുത്താലും വിരോധമില്ല. അങ്ങിനെയുള്ള റേഷൻ നിശ്ചയിച്ചു് അതുപോയും നെല്ലു് അവരുടെ കയ്യിൽതന്നെ നിറുത്തുക. അതുകഴിച്ചു ബാക്കിയുള്ള നെല്ലു് ഗവമ്മെണ്ടിലേക്കെടുത്തു വിഭജനം നടത്തുക.

മിസ്റ്റർ എം. എം. പോൾ: നെല്ലു മുഴുവൻ ഗവമ്മെണ്ടിലേക്കെടുത്തിട്ടു് എല്ലാവർക്കും റേഷൻകാർഡു കൊടുക്കണമെന്നാണോ പറയുന്നതു്?

മിസ്റ്റർ കെ. എസ്സ്. പണിക്കർ: കൃഷി നടത്തുന്നകാലത്തും കൊയ്ത്തുകാലത്തും നെല്ലായിട്ടു കൂലിയും ഉച്ചക്കു കഞ്ഞിയും കൊടുക്കണം. അതിനുള്ള നെല്ലുംകൂടി കർഷകനു കൊടുക്കണം. നെല്ലു ധാരാളമുണ്ടാകണമെങ്കിൽ അവർ പണിയെടുക്കണം. അതുകൊണ്ടു് അവരെ ഈ കാര്യത്തിൽ വിസ്മരിക്കരുതു്. അവരുടെ ആവശ്യങ്ങൾക്കുള്ളതു വകവെച്ചുകൊടുക്കണം. സർപ്ലസ് താലൂക്കായ ചിറ്റൂർ താലൂക്കിലുള്ളവർ ആനക്കൊമ്പനരിയും മറ്റുമാണു് തിന്നു ശീലിച്ചിട്ടുള്ളതു്. അവരുടെ കയ്യിൽനിന്നും മുഴുവൻ നെല്ലും എടുത്തിട്ടു് നമ്മൾ തിന്നുന്ന അരി അവരേയും തിന്നുവാൻ വിടുന്നതു ശരിയല്ല. അവരുടെ ആവശ്യം കഴിഞ്ഞു ബാക്കിയുള്ള നെല്ലുമാത്രം ഇങ്ങോട്ടു കൊണ്ടുവരികയാണെങ്കിൽ ട്രാൻസ്പോർട്ടു ചാർജ്ജും കുറെ കുറയും. സാധുക്കളുടെ ആവശ്യത്തിനു നെല്ലു കിട്ടാതെവരുമ്പോഴാണു് അവർ ബ്ലാക്കു മാർക്കറ്റുവഴി നെല്ലു വാങ്ങുന്നതു്. രഹസ്യക്കച്ചവടം, അല്ലെങ്കിൽ കരിഞ്ചന്ത, അതുമല്ലെങ്കിൽ ഇരുട്ടത്തുവെച്ചു നടത്തുന്ന കള്ളക്കച്ചവടം ഇതിനാണു് ബ്ലാക്കു മാർക്കറ്റു് എന്നു പറയുന്നതു്. എത്ര വില കൊടുത്താലും വേണ്ടില്ല, നെല്ലു കിട്ടണമെന്നുള്ള വഴിയിൽക്കൂടിയാണു് ഇപ്പോൾ അധികം ആളുകളും ജീവിച്ചുവരുന്നതു്. അവർക്കു നെല്ലു കിട്ടുവാനും വഴിയുണ്ടാകുന്നുണ്ടു്. അതിനുള്ള കാരണമെന്താണെന്നുവെച്ചാൽ ഗവമ്മെണ്ടിലേക്കു് ഒരു പറ നെല്ലു കൊടുത്താൽ ഒരു ഉറുപ്പിക ആറണയാണു് കർഷകനു കിട്ടുന്നതു്. അതും നെല്ലു വാങ്ങുമ്പോൾ കൊടുക്കുന്നില്ല, നെല്ലു് അളവെടുത്തു് ഒരുറുപ്പിക ആറണക്കുള്ള രസീതാണു് അവർക്കു കൊടുക്കുന്നതു്. ആ രസീതുംകൊണ്ടു് തഹശീൽദാർ എവിടെയാണു്, പാഡി പർച്ചേസിങ്ങു് ആഫീസർ എവിടെയാണു് എന്നു നോക്കി പിടിച്ചു് അവരെ കണ്ടിട്ടുവേണം വില കിട്ടുവാൻ. രണ്ടാമതു് ഒരുപറ നെല്ലു കരിഞ്ചന്തയിൽ വാങ്ങിച്ചാൽ ആറിടങ്ങഴി അരി കിട്ടുകയും ചെയ്യും. എന്റെ സ്നേഹിതൻ മിസ്റ്റർ പി. പി. ദേവസ്സി പറഞ്ഞതുപോലെ ഗവമ്മെണ്ടിനു് ഇപ്പോൾ നെല്ലു വിറ്റാൽ വില വളരെ കൂടുതൽ കിട്ടുന്നുണ്ടു്. അതിന്റെ പ്രോഫിറ്റു ഗവമ്മെണ്ടിനാണു്. കച്ചവടക്കാർ കൂടുതൽ പ്രോഫിറ്റു് എടുക്കുന്നതിനേക്കാൾ വലിയ ശിക്ഷയാണു് ഗവമ്മെണ്ടു് പ്രോഫിറ്റു് എടുക്കുമ്പോൾ കൊടുക്കേണ്ടതു്. പ്രോഫിറ്റിറിങ്ങു് നടത്തുന്നതു ഗവ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

മ്മെണ്ടാണം". മുമ്പിലത്തെ രീതിയിൽ രണ്ടണയും ഒരുനേരത്തെ കഞ്ഞിയും കൊടുത്താൽ പോരാ ഇന്നു കുലിക്കാക്കു". അവക്കു" ഇന്നത്തെ നിലയിൽ ഒരു ഉറപ്പികയും ഒരുനേരത്തെ കഞ്ഞിയും കൊടുക്കണം. ആവിധത്തിൽ കൃഷിക്കാരുടെ ചിലവും വല്ലിച്ചിട്ടുണ്ടു". ഇപ്പോഴത്തെ കാലസ്ഥിതിയനുസരിച്ചു നോക്കുകയാണെങ്കിൽ ഗവമ്മെണ്ടു" ഇപ്പോൾ അവസാനമായി കൊടുത്തിരിക്കുന്ന കണക്കുകൊണ്ടു" ഒരു ഉറപ്പിക 4 0 അണയേ ഒരു കൃഷിക്കാരനു കൊടുക്കുന്നുള്ളു. എങ്കിലും അരിയുടെ വില ഒരിക്കലും കൂട്ടേണ്ട ആവശ്യമില്ല. ഗവമ്മെണ്ടിനു കിട്ടുന്ന അമിതാദായത്തിൽനിന്നു" ഒരു തുക കൃഷികൾക്കു കൊടുക്കുന്നുവെന്നേയുള്ളു. നെല്ലു" സകല ആളുകളുടേയും പക്കൽനിന്നു" എടുക്കണം. നെല്ല കൈവശമുള്ളവക്കും റേഷൻപ്രകാരമുള്ള നെല്ല കഴിച്ചു ബാക്കിയുള്ളതു മഴവനും ഗവമ്മെണ്ടിലേക്കെടുക്കണം.

മിസ്റ്റർ ടി. എ. രാമചന്ദ്രയ്യർ : ഇപ്പോൾ എല്ലാവരും ഗവമ്മെണ്ടിലേക്കു നെല്ലു കൊടുക്കുന്നില്ലേ ?

മിസ്റ്റർ കെ. എസ്സു". പണിക്കർ : എന്റെ അനുഭവത്തിൽ എൺപതിനായിരത്തിൽ ചിലപ്പാനം പറ നെല്ലുള്ള ഒരാൾ വ്യം പറയോളമേ കൊടുത്തിട്ടുള്ളു. ഇതിനെപ്പറ്റി അന്വേഷിക്കുന്നതിനായി ഒരു പ്രാദേശിക കമ്മിറ്റിയെ നിയമിക്കണമെന്നു കഴിഞ്ഞ ബഡ്ജറ്റു സമ്മേളനത്തിൽവെച്ചു പറയുകയുണ്ടായി. ആ പ്രാദേശിക കമ്മിറ്റിയിൽ നിസ്പാർത്ഥമായും ആത്മാർത്ഥമായും പണിയെടുക്കുവാൻ സന്നദ്ധതയുള്ളവരായിരിക്കണം അംഗങ്ങളാകേണ്ടതു". എന്തെങ്കിലും ഒരു കാര്യം വിജയപ്രദമായി ഗവമ്മെണ്ടിനു നടത്തണമെങ്കിൽ അതിലേക്കു പൊതുജനങ്ങളുടെ സഹായം വേണം. പൊതുജനസഹായം കൂടാതെ ഗവമ്മെണ്ടിനു തന്നത്താൻ അഭിനന്ദനാഹ്രാകുവാൻ സാധിക്കുകയില്ല. ഗവമ്മെണ്ടിനെ ആക്ഷേപിക്കുവാൻ മാത്രം നമ്മളും സന്നദ്ധരായാൽ പോരാ. ഈവക കാര്യങ്ങളിൽ പൊതുജനങ്ങളുടെ സഹായമാണു" അത്യാവശ്യമായിട്ടുള്ളതു". അതുകൊണ്ടു പൊതുജനങ്ങളും അവരവരുടെ ചുമതലകളും ശരിയായി മനസ്സിലാക്കി പ്രവൃത്തിക്കണം. അങ്ങിനെ പ്രവൃത്തിക്കുവാൻ ഒരുക്കമുള്ള ഓരോ കമ്മിറ്റികളും വില്ലേജുകളുംതോറും സ്ഥാപിക്കേണ്ടതാണു". ഫെയർ പ്രൈസ് ഷാപ്പുകളിൽ വല്ല അഴിമതികളും നടക്കുന്നുണ്ടോ : ഗവമ്മെണ്ടിന്റെ നിയന്ത്രണമില്ലാതെ വ്യാജമായി വല്ല കള്ളക്കച്ചവടങ്ങളും നടക്കുന്നുണ്ടോ എന്നുള്ളതെല്ലാം മനസ്സിലാക്കി അധികൃതസ്ഥാനങ്ങളിൽ അപ്പോഴപ്പോൾ അറിവുകൊടുക്കുകയും, ഗവമ്മെണ്ടിലേക്കു വേണ്ട ഉപദേശങ്ങളും കൊടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നതായാൽ അതു വളരെ ഉപകാരപ്രദമായിരിക്കും. ഇപ്പോൾ ഗവമ്മെണ്ടിലേക്കു നെല്ലു വാങ്ങുവാൻ പോകുന്ന ആളുകൾക്കു" അതിനെ സംബന്ധിച്ചു യാതൊരു പരിചയവുമില്ല. കൃഷിയെന്നു പറഞ്ഞാൽ അതു വെട്ടമരുന്നോ പറിമരുന്നോ എന്നുപോലും നിശ്ചയമില്ലാത്തവരാണു" അവർ. ബഹുമാനപ്പെട്ട തത്തമംഗലം മെമ്പർ പറഞ്ഞതുപോലെ വാഴ്ത്തുവിതക്കുവേണ്ടി വെച്ചിട്ടുള്ള നെല്ലുംകൂടി ചാക്കിലാക്കി കെട്ടും. അതു ചാക്കിലിരുന്നതന്നെ മുളച്ചുതുടങ്ങിയിരിക്കും. വെള്ളത്തിൽനിന്നും വാരിയെടുത്ത നെല്ലിനുംകൂടി ഒരേതരത്തിലാണു വില. വെള്ളം തൊടാതെ നല്ലവണ്ണം ഉണക്കി പതിരുചേറ്റി വെച്ചിട്ടുള്ള നെല്ലിനും ആ വിലതന്നെ. നെല്ലു" എടുക്കുമ്പോൾ അതിൽ പരിചയമുള്ളവരുടെ മേൽനോട്ടത്തിൽ നെല്ലിന്റെ തരം നോക്കി അതിന്റെ താരതമ്യേനയുള്ള വില നിശ്ചയിക്കണം. ഒരു പറ നെല്ല വാങ്ങിയാൽ അതു രണ്ടിടങ്ങഴി അരിയാകാതിരിക്കുന്ന നിലയിലുള്ളതായിരിക്കണം. അതിനു പ്രത്യേകിച്ചു പരിചയമുള്ള ആളുകൾതന്നെ വേണം. വിത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽ ചെമ്പാവു", ചീര ഇങ്ങിനെ പുഞ്ചക്കും കോളിനും ഓരോ ഇനം വിത്തുകളാണു" ഉപയോഗിക്കുന്നതു". ഇതു രണ്ടുംകൂടി കൂട്ടിക്കലത്തിയാലുള്ള ബുദ്ധിമുട്ടു" എന്താണെന്നു" അതിൽ പരിചയമുള്ള കർഷകർ മാത്രമേ അറിയുകയുള്ളു. ചെമ്പാവായിരിക്കും ആദ്യം കതിരു വരുന്നതു". ചീര മുഴുവൻ അതേസമയത്തുതന്നെ ചാഴിവീണു പതിരാകും. ഇങ്ങിനെ പല കുഴപ്പങ്ങളുമുണ്ടു". അതുകൊണ്ടു" വിത്തും നെല്ലും വാങ്ങുന്നതിനു പരിചയമുള്ള ആളുകളെ നിയമിക്കുന്നതു നന്നായിരിക്കും.

മിസ്റ്റർ സി. വി. ഐയ്യു : ബഹുമാനപ്പെട്ട മുകുന്ദപുരം ഈഴവമെമ്പർ ഒന്നു" അറിയിച്ചാൽ കൊള്ളാം ആരാണു വിത്തു വാങ്ങിക്കുന്നതു" എന്നു".

മിസ്റ്റർ കെ. എസ്സു". പണിക്കർ : തഹശീദാർമാരാണു".

ഇതുകൂടാതെ കൊയ്ത്തുകാലത്തു കൊയ്ത്തുകഴിഞ്ഞു അതുത്തിയിൽകൂടി കാറ കൊണ്ടുപോകുമ്പോൾ അതിനു പെർമിറ്റു മേടിക്കുക എന്നൊരു സമ്പ്രദായമുണ്ടു". യഥാർത്ഥത്തിൽ അതുത്തിയിൽകൂടി കൊണ്ടുപോകുന്നതിനു പെർമിറ്റു മേടിക്കുന്നതു മുഴുവൻ വ്യാജമാണു".

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

അവരുടെ കള്ളത്തരം മനസ്സിലാക്കാതെയാണ് പെർമിറ്റ കൊടുക്കുന്നത്. പുഴയിൽക്കൂടി കൊണ്ടുപോകവാൻ പെർമിറ്റ വാങ്ങീട്ട അവർ പുഴയുടെ അക്കരക്ക കടത്തും കാറയൊക്കെ. ഇതൊന്നു ശ്രദ്ധിക്കാതെ പെർമിറ്റ കൊടുത്തുപോകരുത്.

ഇനി കൊള്ളിക്കിഴങ്ങിന്റെ കായ്യും പറയുകയാണെങ്കിൽ അതു സൂക്ഷിക്കുവാനുള്ള സമ്പ്രദായം തിരുവിതാംകൂറിൽ ചെയ്യുവരുന്നതുപോലെ നമുക്ക പരിചയമില്ല. പച്ച കൊള്ളിക്കിഴങ്ങ എത്ര ദിവസംവരെ കേടുകൂടാതെയിരിക്കും, അതു എങ്ങിനെ സൂക്ഷിക്കണം എന്നു നമ്മുടെ രാജ്യത്തുള്ള ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാക്ക അറിഞ്ഞുകൂടാ. സാധാരണ പച്ചക്കിഴങ്ങ രണ്ടു ദിവസം കഴിഞ്ഞാൽ കേടുവരും. അതു അധികകാലം വെച്ചു സൂക്ഷിക്കണമെങ്കിൽ വാട്ടി ഉണക്കുന്ന ഒരു സമ്പ്രദായം തിരുവിതാംകൂറിൽ നടത്തിവരുന്നുണ്ട്. ആ രീതിയിൽ ഇവിടെയും വാട്ടി ഉണക്കി സൂക്ഷിക്കയാണെങ്കിൽ വളരെക്കാലം വെച്ചിരിക്കുവാൻ സാധിക്കും. കിഴങ്ങു പറിക്കുവാനുള്ള കാലത്തു പറിക്കുവാൻ സാധിക്കാതെ വന്നിട്ട പലക്കും വളരെ നഷ്ടം നേരിട്ടിട്ടുണ്ട്. അതു പരിചയക്കുറവുകൊണ്ടുവരുന്നതാണ്. അതുകൊണ്ട് ഈ വക ദോഷങ്ങളും വരാതിരിക്കുവാനായി പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കണം. അതിനുവേണ്ട പരിചയം സമ്പാദിക്കണം. പിന്നെ കൊള്ളിക്കിഴങ്ങു പുഴുങ്ങി വില്ക്കുന്ന ഒരു സമ്പ്രദായം ഇവിടെയുണ്ട് അതുതന്നെ ഉപജീവനമാർഗ്ഗമായി ചെയ്യുവരുന്നവർ ധാരാളമുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് ഒരു മന്നു കിഴങ്ങുവരെ പുഴുങ്ങി വില്ക്കുന്നതിനു പെർമിറ്റ വേണ്ടെന്നു വെച്ചാൽ അതു സാധുക്കളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം വലിയ ഉപകാരമായിരിക്കും.

കള്ളത്തരങ്ങൾ നടത്തുന്നവരെ പിടിക്കുവാൻവേണ്ടി ക്രമസമാധാനപരിപാലനത്തിന്റെ ഒരു സംസാരം ഇവിടെ ഉണ്ടായല്ലോ. അതിനു നിയമിക്കുന്ന ആളുകൾ ആ ഡിപ്പാർട്ടുമെണ്ടിന്റെ കീഴിൽതന്നെയായിരിക്കണം. അങ്ങിനെയുള്ള കള്ളത്തരങ്ങൾ കാണിക്കുന്നവരെ കണ്ടുപിടിച്ചു ശിക്ഷിക്കുവാനുള്ള മുഴുവൻ അധികാരവും അതേഡിപ്പാർട്ടുമെണ്ടിനുതന്നെ കൊടുക്കണം. അല്ലാതെ പലരുടേയും കീഴിൽ അതിന്റെ ഭരണാധികാരം കൊടുത്താൽ അതു തൃപ്തികരമാകയില്ല. പാബ്ലോലിക്ക എല്ലാ ഭരണാധികാരികളേയും ഒരേസമയത്തു തൃപ്തിപ്പെടുത്തുവാൻ വളരെ പ്രയാസമുള്ളതാണല്ലോ. അതുകൊണ്ട് അതിനുവേണ്ടി നിയമിക്കുന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ മുഴുവൻ ഫുഡ് സപ്ലൈ ഡയറക്ടരുടെ കീഴിൽതന്നെയായിരിക്കണം. വലിയവർ ചെറിയവർ എന്നുള്ള വ്യത്യാസംകൂടാതെ വലിയവരായാലും ചെറിയവരായാലും കണ്ടയിടത്തുവെച്ചു പിടിച്ചുതറക്കണം. ഇതു വളരെ ഗൌരവമുള്ള ഒരു സംഗതിയായി വിചാരിക്കണം. ഈ വക നിർദ്ദേശങ്ങളാണ് ഇതിനെ സംബന്ധിച്ചു എനിക്ക പറയുവാനുള്ളതു.

Mr. K. M. Ibrahim *(Cranganur)*: Sir, the Hon'ble Mover of this proposition was finding fault with me for having asked him why the particular instance of corruption mentioned by him in this House was not taken up by him outside the House. I think Sir, that is indeed a cogent matter on which the House wants enlightenment. The particular instance referred to an excise servant who it was alleged earned about Rs. 11,000 by this nefarious practice of the black market, it is said. And I natuarally asked him whether any steps regarding this matter which came to his personal knowledge was inaugurated by him outside this House. In this matter apart from the fact that he did not mention the name of the particular individual or the particular details of the officer, I stand on a vital matter of public importance namely that the leaders of the public and the representatives of the public and public men like ourselves who handle, who launch criticisms on such matters, have got a double duty thrown on us, that we must see that law takes its course when such deviations are made, outside the House, by individual culprits, and when they come to our notice, we shirk this duty and then we come to the House and find fault with the Government for the mishap that has happened through our own default. Public men who come here and find fault with those miscreants who brake the law have also a double duty thrown on them to expose them whenever particular instances come to their notice. Without discharging that duty we come here and make vague allegations.

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan *(Vadakkancheri)*: Not vague, but specific.

Mr. K. M. Ibrahim *(Cranganur)*: I wish particularly to call the attention of the House to the vagueness of the allegation. When our Government Secretary who deviating from his usual smiling face in a very enthusiastic tone asked the Gentleman to give out the name of the person concerned, so that action can be taken immediately to stop such practice, it was not given out. It is a vital matter of administration to get particular instances of corruption because then only can they take action, and then public men like us hesitate to do our duty and show unpardonable pity from a mistaken notion of our own responsibility; we indulge in such moods of mercy.

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan *(Vadakkancheri)*: Question, Question.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Mr. K. M. Ibrahim *(Cranganur)*: We refuse to discharge our duty and come here and make vague allegations, without discharging our responsibility, I say, that it does not lie in our mouths to come here and to make such talk, when we ourselves have not discharged our responsibility.

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan *(Vadakkancheri)*: Some mouths are shut.

Mr. K. M. Ibrahim *(Cranganur)*: Just as he refused to give way to me in the morning to make some remarks, I request him to give me way to finish my arguments.

Sir, I think that it is not proper for the Hon'ble members of this House after having failed in the discharge of their duty in booking the culprits, to come here and say that the Government have failed in the discharge of their duty. The leaders of the public, public men like ourselves have failed in booking the culprits, and so it does not lie in our mouths to find fault with the Government.

It is up to the Government, Sir, to know the concrete instances of improvement that can be effected, which have been thrown on the floor of this House by the representatives of the public. I do not say that the rationing scheme has been worked to its maximum perfection. For that matter, no other Department of the Government can we say has been worked to its maximum perfection. For example, the Education Department, the Public Works Department, or any other item or any other Department of the administration has reached the maximum perfection which we are aspiring. But it will take some time for the ideal to be reached. In the same way, this rationing scheme has not reached the perfection and it is our duty to co-operate with the Government to take it to that perfection stage to which we are aspiring. The concrete instances where the Government should take action, for example are that the rationing quantum may be increased, so that we may be on a par with the neighbouring British India and the price also may be reduced, so that we may be on a par with the rates obtaining there. We can say that because of the rationing scheme, things are much better here than in some other places. The various other matters of importance which the representatives of the public have already ventilated here should receive the careful attention of the Government and they should see that whatever possible is done in the immediate future. I can assert on the floor of this House that when compared with our very neighbourhood, when compared to the conditions available in our very next door, because of the rationing scheme, things are far better off here. It is up to us to co-operate with the Government and see that the defects, if any are seen in the administration of the scheme, are removed. I only request that the public should also support the Government in this march to perfection, rationing perfection. With these words, I conclude.

മിസ്സിസ് കെ. ജോഷ്വാ: ഇന്നത്തെ ഭക്ഷണപ്രശ്നത്തെപ്പറ്റി പല ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർമാരും വളരെനേരം പ്രസംഗിച്ചുകഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടെങ്കിലും എനിക്കും ഇതിനെ സംബന്ധിച്ച് ഒന്നുരണ്ടുവാക്കു പറയേണ്ടതു് അത്യാവശ്യമാണെന്നു തോന്നുന്നു. ഇന്നത്തെ ഫുഡ്സിറ്റുവേഷൻ വളരെ ശോചനീയമായ നിലയിൽ വരുവാൻ കാരണം ബ്ലാക്കു മാർക്കറ്റാണു്. ഗവർമ്മെണ്ടിന്റെ കമാൻറിയറിംഗിലുള്ള നിഷ്കർഷയില്ലായ്മയാണു് ബ്ലാക്കു മാർക്കറ്റിനു കാരണമായിട്ടുള്ളതു്. ക്ഷാതെ കഷ്ടകരമായ ശോചനീയമായ നിലയും അതിനു മറെറാരു കാരണമാണു്. വല്ലപ്രകാരത്തിലും നെല്ലു് കിട്ടണമെന്നുമാത്രമേ ഗവർമ്മെണ്ടു് വിചാരിക്കുന്നുള്ളൂ. അങ്ങിനെ വിചാരിച്ചു് മനുഷ്യരെ ക്ഷീണംപ്പെടുന്നതായാൽ അതു് ഒരിക്കലും ന്യായമായിരിക്കയില്ല. കൃഷിക്കാവശ്യമായ സകല സാധനങ്ങളും കൺട്രോൾലികളും വാങ്ങുവാൻ അവയുടെ വില വർദ്ധിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ അവർക്കു് ഗവർമ്മെണ്ടു് ഇപ്പോൾ കൊടുക്കുന്നതിലും കൂടുതലായി നെല്ലിനു വില കൊടുക്കേണ്ടതാണു്. അതിൽ രണ്ടുപക്ഷമുണ്ടാകുമെന്നു് എനിക്കു തോന്നുന്നില്ല. അതുകൊണ്ടു് ഗവർമ്മെണ്ടിൽനിന്നും ദയവുചെയ്തു് കൃഷിക്കാർക്കു നെല്ലിന്റെ വില വർദ്ധിപ്പിച്ചുകൊടുക്കുകയും, ഗവർമ്മെണ്ടിന്റെ കമാൻറിയറിംഗ് കുറെകൂടി കർശനമായി നടത്തി ബ്ലാക്കുമാർക്കറ്റിങ്ങു് ഇല്ലാതെയാക്കി പൊതുജനങ്ങളെ പട്ടിണിപിശാചിൽനിന്നും മോചിപ്പിക്കണമെന്നു ഞാൻ അഭ്യർത്ഥിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

മിസ്റ്റർ പി. നാരായണമേനോൻ: സർ, ഭക്ഷണശേഖരണവിതരണ പദ്ധതി ഇവിടത്തെ ഗവർമ്മെണ്ടു് അംഗീകരിച്ചിട്ടുള്ളതു് മറുഭാഗങ്ങളെ അപേക്ഷിച്ചു് ആശാസ്യമാണെന്നു് പലരും പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്. എന്റെ അനുഭവവും ഏതാണ്ടു് അങ്ങിനെതന്നെയാണു്. ഈ കാര്യത്തിൽ ഇവിടത്തെ ഭരണാധികാരികളും അഭിനന്ദനാർഹരാണെന്നുള്ളതിൽ സംശയമില്ല. എന്നാൽ അതുകൊണ്ടുമാത്രം തൃപ്തിപ്പെടുന്നതു് ശരിയാണെന്നു് തോന്നുന്നില്ല. ഗവർമ്മെണ്ടു് ആസ്പത്രിയിൽ രോഗശയ്യയിൽ കിടക്കുന്ന ആളുകളും തമ്മിൽ, തമ്മിൽ "എന്നെക്കാളും രോഗം കൂടുതലാണു് മറുള്ളവർക്കു്, അതുകൊണ്ടു് എന്റെ സ്ഥിതി കുറച്ചു ഭേദമാണു്" എ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ന്ന പറയുന്നതുപോലെയുള്ള ഒരു അനുഭവം മാത്രമെ മറവരാജ്യങ്ങളേയും ഇൻഡ്യയുടെ മറവ ഭാഗങ്ങളേയും അപേക്ഷിച്ച് കൊച്ചിയിലെ സ്ഥിതി ആശാസ്യമാണെന്ന് പറയുന്നതിൽഉണ്ടാകുന്നുള്ളു. ഈ ശേഖരണ വിതരണകാര്യങ്ങളും കുറെകൂടി കാര്യക്ഷമമായ വിധത്തിൽ പ്രവൃത്തിയിൽ വരുത്തണമെന്നുണ്ടെങ്കിൽ ഒന്നാമതായിട്ടവേണ്ടതു് ഇതിനെ സംബന്ധിക്കുന്ന വ്യവസ്ഥകളാണു്. നെല്ലു് ഉണ്ടാകുന്നവരിൽനിന്നോ, ഉണ്ടാകുന്ന സ്ഥാപനങ്ങളിൽനിന്നൊ, പിരിച്ചെടുക്കാതെകണ്ടു് വിതരണത്തിനു് വേണ്ടതായ നെല്ലു് ഉണ്ടാവുകയില്ലെന്നുള്ളതു് തീർച്ചയാണു്. നെല്ലു് ആദായം വരുന്ന എല്ലാ സ്ഥാപനങ്ങളിൽ നിന്നും എല്ലാ വ്യക്തികളിൽനിന്നും ഒരെ നിരക്കനുസരിച്ചു് പിരിച്ചെടുക്കുന്നതിനുള്ള വ്യവസ്ഥകളും ഇതുവരെ ശരിയായിട്ടു് അംഗീകരിച്ചിട്ടില്ലെന്നാണു് ഞാൻ മനസ്സിലാക്കീട്ടുള്ളതു്. സാധാരണയായിട്ടു് ഇതിനു് നിയമിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള താസിൽദാർ ഓരോ കർഷകനേയും സമീപിച്ചു് നിങ്ങളുടെ ആവശ്യം കഴിഞ്ഞു് എത്രനെല്ലു് ഉണ്ടാകും എന്നുള്ളതിനു് കണക്കു് ആവശ്യപ്പെടും. അതനുസരിച്ചു് കർഷകൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പലവിധ ആവശ്യങ്ങളും പറഞ്ഞു് ആ കർഷകന്റെ ആദായത്തിന്റെ ഏറവും ചെറിയ ഒരു അംശംമാത്രം ബാക്കിയുണ്ടാകുമെന്നു് കാണിക്കുന്ന ഒരു കണക്കു് താസിൽദാരെ എല്പിക്കും. അതുകൊണ്ടു് താസിൽദാർ തൃപ്തിപ്പെടും ഇങ്ങിനെയാണു് ഇവിടെ ഇതുവരെ നടന്നുവന്നിട്ടുള്ളതു്. എന്നുമാത്രമല്ല, ചില സ്ഥാപനങ്ങളേയും, ചില വ്യക്തികളേയും ഇതിൽനിന്നു് ഒഴിവാക്കീട്ടുണ്ടോ എന്നുംകൂടി സംശയിക്കതക്ക വിധത്തിലാണു് പ്രവൃത്തി നടന്നുകാണുന്നതു്. കർഷകന്റെ ആവശ്യങ്ങളും പ്രധാനമായിട്ടു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ കുടുംബത്തിലുള്ള വ്യക്തികളുടെ ചിലവിലേക്കുമാത്രമല്ല, പിറന്നാൾ, ചോറൂണു്, ഭഗവതിസേവ, ഗണപതിഹോമം, ശ്രാദ്ധം എന്നിങ്ങിനെയുള്ള അടിയന്തിരങ്ങൾക്കു് വേണ്ടിയും, അദ്ദേഹത്തിന്റെകീഴിൽ വല്ല ക്ഷേത്രങ്ങളുമുണ്ടെങ്കിൽ അതിനും എല്ലാം നെല്ലു് നീക്കിവെക്കാറുണ്ടു്. അതു കുറച്ചൊന്നുമല്ല. ഒരു വലിയ തുകയായിരിക്കും. ഇങ്ങിനെ നെല്ലു് ആദായമുള്ള ആളുകൾക്കു് തങ്ങൾക്കു് ആവശ്യമുണ്ടെന്നു് പറയുന്നേടത്തോളം നെല്ലു് അവരുടെ കൈവശംവെച്ചു് വ്യയം ചെയ്യുന്നതിനു് സന്ദർഭം അനുവദിച്ചു കൊടുക്കുന്നേടത്തോളംകാലം ഈ രാജ്യത്തു നിന്നു് കിട്ടാവുന്നിടത്തോളം നെല്ലു് ശേഖരിക്കുവാൻ സാധിക്കുകയില്ലെന്നുള്ളത് തീർച്ചയാണു്, എന്നുമാത്രമല്ല അതുകൊണ്ടു് മറവ പല വൈഷമ്യങ്ങളും കൂടിയുണ്ടു്. ഒരു ഭാഗത്തു അരികിട്ടാതെ പട്ടിണികിടന്നു വലയുന്ന സമയത്തായിരിക്കും മറൊരു ഭാഗത്തു് ഗംഭീരമായിട്ടുള്ള സദ്യകൾ നടക്കുക. ഈയിടെ ഇങ്ങിനെയുള്ള സദ്യകൾ നടത്തീട്ടുള്ളതിനു് ഉദാഹരണമുണ്ടു്. "While Rome was burning Nero was fiddling" എന്നു് ആരോ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതുപോലെ സാധുക്കൾ ക്ഷണം കഴിക്കാതെ കഞ്ഞികുടിക്കാതെ വലയുന്ന ഘട്ടത്തിൽ, മറവ ചിലസ്ഥലങ്ങളിൽ, ചതുർവിധവിഭവങ്ങളോടുകൂടി രണ്ടുനേരവും സദ്യനടന്നു കാണുകയെന്നുള്ളതു് ഒരിക്കലും ക്ഷമിക്കത്തക്കതല്ല. ഇങ്ങിനെയുള്ള സദ്യകൾക്കും, ഇങ്ങിനെയുള്ള ദുർവ്യയങ്ങൾക്കും വേണ്ടിയാണു് ഓരോ സ്ഥാപനങ്ങളും ഓരോ വ്യക്തികളും തങ്ങൾക്കു് ആവശ്യമുണ്ടെന്നു് പറഞ്ഞു് കൈവശംവെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന നെല്ലു് വിനിയോഗിച്ചു വരുന്നതു് എന്നു് ശേഖരണവിതരണ കാര്യത്തിൽ പ്രവേശിച്ചിട്ടുള്ളവർക്കും നല്ലപോലെ അറിയാമെന്നാണു് എന്റെ വിശ്വാസം. അതുകൊണ്ടു് ഒന്നുകിൽ വിളവു മുഴവൻ ഗവർമ്മേണ്ടു് കൈവശപ്പെടുത്തുക അതല്ലാത്തപക്ഷം ഏതെങ്കിലും ഒരു നിരക്കനുസരിച്ചു് നെല്ലു് ആവശ്യപ്പെടുക. ഒരു പറ നിലം നടക്കുന്ന ഒരാളിൽനിന്നു് ഇത്രപറ നെല്ലു് അല്ലെങ്കിൽ സെറിൽമെണ്ടു്കാലത്തു് നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ള പാട്ടം എത്രത്തോളമുണ്ടോ അത്രയും നെല്ലു് എന്നോമറെറാ ഏതെങ്കിലും ഒരു വ്യവസ്ഥയനുസരിച്ചോ, നിരക്കനുസരിച്ചോ, സകല വ്യക്തികളിൽനിന്നും സകല സ്ഥാപനങ്ങളിൽനിന്നും നെല്ലു് ശേഖരിക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു പദ്ധതി അംഗീകരിക്കുകയാണു് ആദ്യമായിട്ടു ചെയ്യേണ്ടതു്. ഇതിൽനിന്നു് ഒരു വ്യക്തിയേയും ഒരു സ്ഥാപനത്തേയും ഒഴിവാക്കരുതു്. എല്ലാററിനേയും പ്രസ്തുത നിരക്കനുസരിച്ചു് നെല്ലു് വസൂൽ ചെയ്യുന്നതിനു് വിധേയമാക്കണം. (ഹിയർ, ഹിയർ) ഇങ്ങിനെ ഗവർമ്മേണ്ടു് ഒരു വ്യവസ്ഥ സ്വീകരിച്ചു് എത്രത്തോളം നെല്ലു് ശേഖരിക്കാമോ, അത്രത്തോളം ശേഖരിക്കുക. പിന്നീട വിതരണത്തെ സംബന്ധിക്കുന്ന കാര്യമാണു്. വിതരണ സമ്പ്രദായത്തിലും പല വിധത്തിലുള്ള അനീതികളും കാണുന്നുണ്ടു്. ഇപ്പോൾ ര ഇടങ്ങഴി അരിമുതൽ പ ചാക്കു് അരിവരെ വ്യക്തിഭേദമനുസരിച്ചു് വിതരണം ചെയ്യുവരുന്നതായിട്ടു് അനുഭവമുണ്ടു്. ഒരു വ്യക്തിക്കു് ഒരു മാസത്തിൽ ര ഇടങ്ങഴി അരി. മറൊരുവ്യക്തിക്കു് പ ചാക്കു്!! ഇങ്ങിനെ വിതരണം ചെയ്യുന്ന സമ്പ്രദായമാണു് നിലവിലിരിക്കുന്നതു്. ഇതു് ഏതെങ്കിലും നിയമത്തെ മുൻനിറുത്തിയാണൊ എന്നു് നിശ്ചയമില്ല.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

മിസ്റ്റർ ടി. പി. പൌലോസ്സ്: അത്ര അധികം കൊടുക്കുന്നുണ്ടോ ?

മിസ്റ്റർ പി. നാരായണമേനോൻ: ഒരു മാസത്തിൽ 6 ചാക്കുവരെ കൊടുക്കുന്നുണ്ട്. അത്രവരെ വിതരണം ചെയ്യുന്നുണ്ട്. ഈ സമ്പ്രദായം നിറുത്തുക. കുറച്ചു വ്യത്യാസങ്ങൾ വരുത്തേണ്ടതു് ആവശ്യമാണ്.

മിസ്റ്റർ വി. കെ. കുട്ടി: ഒരാൾക്കു് ഒരു മാസത്തിൽ രണ്ടു ചാക്കു് അരി കൊടുത്തുവരുന്നുവെന്നു് പറഞ്ഞതു് ശരിയാണോ ?

മിസ്റ്റർ സി. വി. ഇയ്യു: ഒരു വ്യക്തിക്കായിരിക്കയില്ല. ഒരു കുടുംബത്തിനോ, ഒരു സ്ഥാപനത്തിനോ ആയിരിക്കും.

മിസ്റ്റർ പി. നാരായണമേനോൻ: കുറച്ചു കൂടുതൽ ചിലക്കൊക്കെ കൊടുക്കേണ്ട ആവശ്യമുണ്ട്. അതായതു് വെറുതെ ഇരിക്കുന്ന ജന്മികൾക്കൊ, പണിയൊന്നുമെടുക്കാത്ത ധനവ്യാപാരികൾക്കൊ അല്ല നമ്മുടെ സെൻട്രൽ ജെയിലിൽതന്നെ സിമ്പിൾ ഇംപ്രസൻമെണ്ടുകാക്കു് നാലു ഔൺസ്സു് അരി കുറച്ചു കൊടുക്കുന്നുള്ളു. വളരെക്കാലം ഇൻസ്പെക്ടർ ജനറാളായിരുന്നു് പരിചയം സമ്പാദിച്ചിട്ടുള്ള നമ്മുടെ ഫുഡ് കൺട്രോൾ ഡയറക്ടർതന്നെ ഇതു മനസ്സിലാക്കീട്ടുള്ള ഒരു കായ്മാണു്. സിമ്പിൾ ഇംപ്രൂവ്മെണ്ടുകാക്കു് നാലു് ഔൺസ്സു് അരി കുറക്കുവാനുള്ള കാരണം അവക്കു് ജോലിയൊന്നുമില്ലെന്നുള്ളതാണു്. അതുപോലെയാതൊരു ജോലിയും എടുക്കാതെ "ബ്ലസ്സാർഡ്"ഷാ" പറഞ്ഞതുപോലെ ("Owning") ഉടമസ്ഥാവകാശംകൊണ്ടു് ജീവിക്കുന്ന അനവധി ആളുകൾ നമ്മുടെ രാജ്യത്തുണ്ടു്. അങ്ങിനെയുള്ളവക്കു് റേഷൻ കുറക്കാം. അവക്കു് സാധാരണക്കാരിൽനിന്നു് സ്വല്പം കുറച്ചു് വിതരണം ചെയ്താൽ ഒരു പോരായ്മയുമില്ല. വേല ചെയ്യുന്ന കഷ്കർമ്മാക്കും തൊഴിലാളികൾക്കും സാധാരണക്കാരേക്കാൾ ഒന്നരമടങ്ങോ, രണ്ടുമടങ്ങോ കൂടുതൽ കൊടുക്കത്തക്ക വ്യവസ്ഥയെ അംഗീകരിക്കുക. അങ്ങിനെ നെല്ലു് ശേഖരിക്കുന്ന കാര്യത്തിലും, അതു വിതരണം ചെയ്യുന്ന കാര്യത്തിലും, പ്രത്യേകം വ്യവസ്ഥകൾ അല്ലെങ്കിൽ പ്രത്യേക നിരക്കുകൾ സ്വീകരിച്ചു്; അതനുസരിച്ചു പ്രവൃത്തിക്കുക. ഇങ്ങിനെ പ്രവൃത്തിക്കാതിരിക്കുന്നേടത്തോളം കാലം ജനങ്ങൾക്കു് ഭക്ഷണനിയന്ത്രണത്തിൽ പ്രവേശിച്ചിട്ടുള്ളവരെക്കുറിച്ചു് പരിപൂർണ്ണമായ വിശ്വാസമുണ്ടാകുമൊ എന്നുകൂടി സംശയിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. പൊതുജനങ്ങളുടെ വിശ്വാസമാണു് ഇതിറ്റെൻറ വിജയത്തിനു് ഏറ്റവും ആവശ്യമായിട്ടുള്ളതു്. ഒരു സംഗതി പ്രത്യേകം ഓർമ്മിക്കേണ്ടതുണ്ടു്. ഭക്ഷണസാധനങ്ങൾ ശേഖരിക്കുന്നതിനേറയും, വിതരണം ചെയ്യുന്നതിനേറയും ശരിയായ കണക്കുകൾ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്താറില്ല. അങ്ങിനെയിരിക്കെ ശേഖരണവിതരണങ്ങളിൽ വ്യവസ്ഥകളും കൂടി ഇല്ലാതിരിക്കുന്നതു് ഒരിക്കലും ആശാസ്യമല്ല.

പാനൽ ചെയർമാൻ: സമയം.

മിസ്റ്റർ പി. നാരായണമേനോൻ: നാലു മിനിറ്റു്.,.....കൊടുങ്ങല്ലൂർ താലൂക്കിനു് ഒരു പ്രത്യേക ബഡ്ഡറ്റു് ഉള്ളതുപോലെ അരിയുടേയും മറ്റും ശേഖരണവിതരണകാര്യത്തെ സംബന്ധിച്ചേടത്തോളം തൃപ്പൂണിത്തുറക്കു് ചില പ്രത്യേക നിയമങ്ങളും വ്യവസ്ഥകളും ഉള്ളതുപോലെ തോന്നുന്നുണ്ടു്. അതു യഥാർത്ഥത്തിൽ ശരിയാണൊ അല്ലയൊയെന്നുള്ള കാര്യം എനിക്കു് അറിഞ്ഞുകൂടാ. എങ്കിലും നേരിട്ടു് ചില അനുഭവങ്ങൾ എനിക്കുണ്ടായിട്ടുണ്ടു്. തൃപ്പൂണിത്തുറയിൽ ഭാഗ്യവശാൽ മൈനർ മുനിസിപ്പാലിറ്റിയൊ, മേജർ മുനിസിപ്പാലിറ്റിയൊ ഇല്ല. എന്നാൽ അതു് ഒരു നഗരമാണെന്നതാണം. അതിനു് ഒരു നഗരമാകുവാനുണ്ടായ ഭാഗ്യത്താലോ, എന്തൊ അവിടെയുള്ളവക്കു് പഞ്ചസാരയും, മണ്ണെണ്ണയും റേഷൻപ്രകാരം വളരെകുറച്ചുമാത്രമേയുള്ള. പട്ടണങ്ങളുടെ പലവിധത്തിലുള്ള ഉപദ്രവങ്ങളും അവിടെയുള്ളവർ അനുഭവിക്കണം. എന്നാൽ നാട്ടിൻപുറത്തുള്ള ആളുകളുടെ റേഷനാണു് അവിടത്തുകാക്കു് കിട്ടിവരുന്നതു്. ഒരു കായ്മത്തിൽ ധൈര്യമുണ്ടു്. അവിടെയുള്ളവക്കു് പ്രമേഹമെന്ന ഒരു സുഖക്കേടുവരുമെന്നു് ഭയപ്പെടേണ്ടതില്ല. പഞ്ചസാര അത്രക്കു് കുറച്ചു കിട്ടുന്നുള്ള.

മിസ്റ്റർ ടി. എ. രാമചന്ദ്രയ്യർ: ചില ദിക്കുകളിൽ കിട്ടാറെയില്ല.

മിസ്റ്റർ പി. നാരായണമേനോൻ: പട്ടണങ്ങളിൽ മാത്രമല്ല, നാട്ടിൻപുറങ്ങളിലും, പഞ്ചസാരയും മറ്റും ഉപയോഗിക്കുന്നവരുണ്ടു്, അവക്കും പട്ടണങ്ങളിൽ ജീവിക്കുന്നവരെപ്പോലെയുള്ള ഓഹരി കൊടുക്കേണ്ടതാണെന്ന സംഗതിക്കൂടി ഒന്നു ഓർമ്മിച്ചാൽ തരക്കേടില്ല. എനിക്കു് വളരെ അധികം ഈ കായ്ത്തെക്കുറിച്ചു് പറയുവാൻണ്ടെങ്കിലും സമയമില്ലാത്തതുകൊണ്ടു് കൂടുതലായി ഒന്നും പറയണമെന്നുദ്ദേശിക്കുന്നില്ല. ഒരു കായ്മും തീച്ചയാണു്, ശ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

രിയായ നിരക്കും, വ്യവസ്ഥയുമനുസരിച്ച് നെല്ല് ശേഖരിക്കുക, അങ്ങിനെയുള്ള വ്യവസ്ഥയനുസരിച്ച് വിതരണം ചെയ്യുക, വ്യക്തിമാഹാത്മ്യത്തേയും മറവും മുൻനിർത്തി ആക്കും കൂടുതൽ കൊടുക്കാതിരിക്കുക, എല്ലാവക്കും അത്യാവശ്യങ്ങളായ ഉപയോജ്യപദാർത്ഥങ്ങളും കുന്നുപോലെ കിടക്കുകവെിധത്തിലുള്ള നിയമങ്ങളും വ്യവസ്ഥകളും അംഗീകരിക്കുക, ഇങ്ങിനെ ചെയ്താലല്ലാതെ ഈ കാര്യം വിജയപ്രദമാകുമെന്ന് എനിക്ക് തോന്നുന്നില്ല. ഈവക സംഗതികളിൽ മേൽ പറയപ്പെട്ടപോലെ പ്രവൃത്തിക്കുവാൻ ഭാവമുണ്ടെങ്കിൽ കരിഞ്ചന്തയേയും, (സ്മഗ്ലിംഗ്) കള്ളച്ചരക്കുകളേയും കച്ചവടത്തേയും ഉൻമൂലനംചെയ്യുവാൻ പ്രത്യേകംപേരിശ്രമിക്കേണ്ടിവരുമെന്ന് തോന്നുന്നില്ല.

പാനൽ ചെയർമാൻ: ഈ പ്രമേയം ഈ സഭക്ക് ഇന്നുതന്നെ കഴിക്കണമെന്ന് ആഗ്രഹമുണ്ടെങ്കിൽ പ്രസംഗങ്ങൾ ചുരുക്കേണ്ടിവരും. നാളെ അനുദ്യോഗസ്ഥദിനമാണ്.

മിസ്റ്റർ സി. വി. ഇയ്യു: ഇതു് നാളേക്ക് ആക്കിയാലും വിരോധമില്ല.

മിസ്റ്റർ പി. കുമാരനെഴുത്തശ്ശൻ: ഇത്രയും ഗൌരവമായിട്ടുള്ള വിഷയത്തെസംബന്ധിച്ചു് എത്രസംസാരിച്ചാലും അധികമായിട്ടുതോന്നുകയില്ല. ഓരോ ബഹുമാനപ്പെട്ടമെമ്പർമാക്കും ഓരോതരത്തിലുള്ള അഭിപ്രായങ്ങളും ഉപദേശങ്ങളുപേണ ഗവൺമെണ്ടിനെ ചൂണ്ടികാണിക്കുവാൻ സാധിക്കും. അങ്ങിനെ ഇവിടെ അനവധി പോയിൻറുകളും ഇവിടെ ചൂണ്ടികാണിച്ചുകഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഇനിയും, ഇത്രയും, ഇതിലധികവും, ചൂണ്ടികാണിച്ചാലും അതു് അസ്ഥാനത്തിലാകയില്ലെന്നു് എനിക്ക് നല്ല വിശ്വാസമുണ്ട്. ചൂണ്ടികാണിക്കുന്ന ഓരോ സംഗതിയും ഗവൺമെണ്ടു് അവധാനപൂർവ്വം ആലോചിച്ചു് പ്രവൃത്തിക്കുമെന്നു് ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു. ആവശ്യംപോലെ റെലവൻറായിട്ടുള്ളതു് മുഴുവൻ പറഞ്ഞുതീർത്തുവെന്നു് വിചാരിച്ചു് ഇതു് ഇന്നുകൊണ്ടവസാനിപ്പിക്കാതെ നാളത്തേക്ക് കൊണ്ടുപോയിട്ട് നല്ലൊരുകൊട്ടികലാശത്തോടുകൂടി അവസാനിപ്പിക്കണമെന്നാണ് എൻെറ അപേക്ഷ.

മിസ്റ്റർ കെ. ജെ. തോമാസ്: ഗവൺമെണ്ടിൽനിന്നും നെല്ല ശേഖരിച്ചു് അതു അരിയാക്കി കൊടുത്തുവരുന്നതിൽ എതാണ്ടു് നാല്പതു ശതമാനം ആദായമെടുക്കുന്നുവെന്നു കേട്ടപ്പോൾ ഈ സഭക്കു് ഒരു ഞെട്ടലുണ്ടായി. അതുമാത്രമല്ല ഒരു ഏഴ ശതമാനംകൂടി ചില സ്ഥലങ്ങളിൽ കൂടുതൽ കൊടുക്കേണ്ടിവരുന്നു എന്നു കേൾക്കുമ്പോൾ എന്തായിരിക്കും ഈ സഭയുടെ മനോഭാവം എന്നു സംശയിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. മലവെള്ളം ഉണ്ടാകുന്ന ഭാഗങ്ങളിൽ ചെട്ടിവിരിപ്പു് എന്നൊരുതരം നെല്ലുണ്ടു്. ആ നെല്ലിനു് ഏഴ ശതമാനം സ്ക്രീനിംഗേജു് കൊടുക്കണമെന്നു ഗവൺമെണ്ടു നിയമമുണ്ടു്. എന്നാൽ ഗവൺമെണ്ടിൽനിന്നും ആ നെല്ലു് എടുക്കുന്നതിനു് ഒരു കൌശലമാണു പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്നതെന്നു തോന്നുന്നുണ്ടു്. അതായതു് വിളവുകാലത്തു കർഷകരേക്കൊണ്ടു് ഒരു കച്ചീട്ടു് എഴുതിവെപ്പിക്കാറു പതിവുണ്ടു്. ഇത്ര പറ നെല്ലു തന്നുകൊള്ളാമെന്നു് അവരേക്കൊണ്ടു കച്ചീട്ടുവെപ്പിക്കും. അതനുസരിച്ചു നെല്ലെടുക്കുന്ന തഹശീൽദാർ ആരായാലും അദ്ദേഹം അധികാരപ്പെടുത്തിയ ഒരു ഫെയർ പ്രൈസു് ഷാപ്പുകാരൻെറ കയ്യിൽ ആ കച്ചീട്ടുപ്രകാരമുള്ള നെല്ല വാങ്ങുവാൻ കച്ചീട്ടും കൊടുത്തു് അധികാരപ്പെടുത്തിയയക്കും. ആ ഷാപ്പുകാരൻ വാക്കുംകൊണ്ടു് കർഷകൻെറ അടുത്തുപോയി നെല്ലു് അളന്നെടുക്കും. അയാൾ കൊടുക്കേണ്ടതു ൧൦൦ പറ നെല്ലാണെങ്കിൽ ൧൬൫ പറ നെല്ലു് ആ ഷാപ്പുകാരനു് അയാൾ കൊടുക്കണം. എന്നാൽ ഈ ൧൬൫ പറ നെല്ലിൻെറ വിലയും ഷാപ്പുകാരനിൽനിന്നും ഗവൺമെണ്ടു വസൂൽചെയ്യുന്നുണ്ടു്. അതേസമയംതന്നെ ൧൦൦ പറ നെല്ലിൻെറ വില മാത്രമാണു് കർഷകനു കിട്ടുന്നുള്ളു. ൧൬൫ പറ നെല്ലിൻെറ വിലയെച്ചാണു് അതു വാങ്ങി ഉപയോഗിക്കുന്ന സാധുക്കൾക്കു ഷാപ്പുകാർ വില്ക്കുന്നതു്.

മിസ്റ്റർ ബി. എം. പീററർ: ശരിയാണോ അതു് ? ൧൬൫ പറ നെല്ലിൻെറ അളവു വാങ്ങി ൧൦൦ പറ നെല്ലിൻെറ വില മാത്രമാണു് കർഷകനു കൊടുക്കുന്നതെന്നു പറയുന്നു. അതു ശരിയാണോ ?

മിസ്റ്റർ എം. എം. പോൾ: സാധാരണയായിട്ടു് നെല്ലു് അങ്ങിനെതന്നെ ഫെയർ പ്രൈസു് ഷാപ്പുകാരെ ഏല്പിക്കുകയല്ല പതിവു്. അതു് അരിയാക്കിയതിനുശേഷമേ അവരെ ഏല്പിക്കാറുള്ളു. പക്ഷെ അരി തീരെ ഇല്ലാത്ത വിഷമം വരുമ്പോൾ, ഉടനെ എന്തെങ്കിലും കൊടുക്കേണ്ടതായ അത്യാവശ്യമുള്ള നില വരുമ്പോഴാണു് അങ്ങിനെ നെല്ലായിട്ടു കൊടുക്കാറുള്ളതു്.

മിസ്റ്റർ ബി. എം. പീററർ: കർഷകന്മാക്ക് കൊടുക്കുന്ന വിലയുടെ തോതാണോ ഫെയർ പ്രൈസു ഷാപ്പുകാരോടും ഗവൺമെണ്ടു വാങ്ങുന്നതു് ?

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

മിസ്റ്റർ എം. എം. പോൾ: ചിലപ്പോൾ ചില വ്യത്യാസമെല്ലാം വരുന്നുണ്ട്.

മിസ്റ്റർ ടി. പി. പൌലോസ്: 100 പറ നെല്ല കർഷകന്റെ കയ്യിൽനിന്നെടുത്തു് അയാൾക്ക ഉണക്കിനുള്ള 16 ശതമാനം നെല്ലിന്റെ കുറവുനീക്കി 84 പറ നെല്ലിന്റെ വിലയാണ കൊടുക്കുന്നതു്. എന്നാൽ ഫെയർ പ്രൈസ ഷാപ്പുകാരന്റെ പക്കൽനിന്നും 100 പറയുടേയൊ 84 പറയുടേയൊ ഏതിന്റെ വിലയാണു് ഗവമ്മെണ്ടു വാങ്ങുന്നതു്?

മിസ്റ്റർ എം. എം. പോൾ: ശേഖരിക്കുന്ന നെല്ലു് നെല്ലായിട്ടതന്നെ കൊടുക്കാറില്ല. അതു് അരിയാക്കും. അരിയുടെ സ്റ്റാക്കു വളരെ കുറഞ്ഞുവെന്നു കാണുമ്പോഴാണു് നെല്ലായിട്ടു കൊടുക്കുന്നതു്.

മിസ്റ്റർ ബി. എം. പീറർ: ഈ 16 ശതമാനം കർഷകനു കൊടുക്കുവാൻ പാടില്ലേ? ഇപ്പോൾ ആ 16 ശതമാനം ആർക്കാണ കിട്ടുന്നതു്?

മിസ്റ്റർ എ. ഈച്ചരമേനോൻ: ഈ 16 ശതമാനം കിട്ടിയെന്നുള്ളതിനു കണക്കുണ്ടാകുമോ?

മിസ്റ്റർ സി. വി. ഇയ്യു: ഗവമ്മെണ്ടുദ്യോഗസ്ഥന്മാർ നെല്ല കമാണ്ടീയർ ചെയ്യുമ്പോൾ ഈ 16 ശതമാനം കർഷകനല്ലെ നഷ്ടപ്പെടുന്നതു്?

മിസ്റ്റർ ബി. എം. പീറർ: ഈ ചെട്ടിവിരിപ്പു് അടുത്തു് എവിടെയാണ കൃഷിചെയ്തു വരുന്നതു്?

പാനൽ ചെയർമാൻ: ഈ കച്ചവടക്കാർക്കു നെല്ലു് ഉണക്കി നല്ല നെല്ലാക്കിക്കൊടുക്കണമെന്നുള്ള വല്ല ഇൻസ്ട്രക്ഷൻസും കൊടുത്തിട്ടുണ്ടോ?

മിസ്റ്റർ എം. എം. പോൾ: കഴിയുന്നതും നല്ലതായിട്ടാണു് കൊടുത്തുവരുന്നതു്.

പാനൽ ചെയർമാൻ: അത്യാവശ്യം വരുമ്പോൾ നല്ല നെല്ല കൊടുക്കുവാൻ സാധിക്കയില്ലെങ്കിൽ ഒന്നിനു് ഒന്നേകാൽ നെല്ല കൊടുക്കേണ്ടതല്ലേ?

മിസ്റ്റർ എം. എം. പോൾ: അതിനെപ്പറ്റി കൺസിഡർ ചെയ്യാം.

മിസ്റ്റർ കെ. ജെ. തോമസ്: അവസാനം ഇതിന്റെ ഫലമെന്താണെന്നുനോക്കുമ്പോൾ സാധുക്കളായ നിത്യോപയോഗക്കാർ ഇതു മുഴുവൻ വഹിക്കേണ്ടതായിട്ടു വരുന്നു. വില കൂടുതൽ കൊടുക്കുക മാത്രമല്ല, അവരുടെ റേഷൻ ഓഹരിയിൽ 16 ശതമാനം കുറവു് അരി മാത്രമേ അവർക്കു കിട്ടുകയും ചെയ്യുന്നുള്ളു.

മിസ്റ്റർ എം. എം. പോൾ: ഇതിൽ വേറെ ഒരു പ്രയാസം കൂടിയുണ്ടു്. നെല്ല പലതരത്തിലാണു്. ആ പലതരം നെല്ലും കൂട്ടിക്കലർത്തിയാണു് കൊടുക്കുന്നതു്.

മിസ്റ്റർ കെ. ജെ. തോമസ്: ഈ 16 ശതമാനം ഷ്രിംഗേജ് വെച്ചിട്ടുള്ളതിന്റെ വിലകുറച്ചു് അളന്നുകൊടുത്താൽ അത്രയുമെങ്കിലും സാധുക്കൾക്കു കിട്ടുകയില്ലേ?

മിസ്റ്റർ എം. എം. പോൾ: ഇന്നത്തെ രീതിയാണു നല്ലതെന്നു തോന്നീട്ടാണു് അങ്ങിനെ ചെയ്യുന്നതു്. അതിനെപ്പറ്റി ആലോചിക്കാം.

മിസ്റ്റർ ബി. എം. പീറർ: എനിക്കു് ഒന്നു രണ്ടു നിർദ്ദേശങ്ങൾ മാത്രമാണു് ഈ സഭമുമ്പാകെ കൊണ്ടുവരുവാനുള്ളതു്. ഷ്റിംഗേജിന്റെ കാര്യം ഇപ്പോൾ ഇവിടെ പറഞ്ഞുകേട്ടു. നെല്ലു് വാങ്ങുന്ന ആളുകൾ നെല്ലിന്റെ ഗുണങ്ങൾ ശരിയായി പരീക്ഷിച്ചിട്ടാണു വാങ്ങിവന്നിരുന്നതു്. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ ഗവമ്മെണ്ടിൽനിന്നും നെല്ലു് വാങ്ങുവാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ ആണു് ഈ ശതമാനം നിശ്ചയിച്ചതു്. ഇതിനുമുമ്പുതന്നെ ഈ രാജ്യത്തു നെല്ലു് ധാരാളമായി ക്രയവിക്രയം ചെയ്തിട്ടുണ്ടു്. അവർ അതിനു യാതൊരു തരത്തിലുള്ള കുറവും കൊടുക്കാതെ നല്ല നെല്ലായിട്ടു തരുവാൻ ആവശ്യപ്പെടും. ഉണക്കു പോരെങ്കിൽ ഉണക്കി കൊടുക്കണം; പതിരുണ്ടെങ്കിൽ ആ പതിരു നല്ലപോലെ പോറി കൊടുക്കണം ഇങ്ങിനെയാണു് സാധാരണമായി നെല്ലു് വാങ്ങിയിരുന്നതു്. ഗവമ്മെണ്ടിൽനിന്നും അങ്ങിനെയുള്ള കച്ചവടത്തിനു പുറപ്പെട്ടപ്പോൾ നെല്ലിന്റെ ഗുണം നോക്കാറില്ല. നെല്ലു് എത്ര മോശമാണെങ്കിലും എത്ര നല്ലതാണെങ്കിലും 16 ശതമാനം കൊടുക്കണം. അപ്പോൾ തീച്ചയായിട്ടും ഒരിക്കലും നല്ല നെല്ലു് കിട്ടുവാൻ മാർഗ്ഗമില്ലെന്നു മനസ്സിലാക്കണം. ക്ലിപ്തമായ ഒരു ശതമാനം വെച്ചാലും നല്ല നെല്ലു് ശരിയായ തരത്തിൽ നോക്കിയെടുക്കുവാൻ പരിചയമുള്ള ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെ നിയമിക്കണമെന്നാണു് ഞാൻ ഈ ബഹുമാനപ്പെട്ട സഭയോടാവശ്യപ്പെടുന്നതു്. നല്ല നെല്ലു് തിരഞ്ഞെടുക്കുവാൻ പ്രാപ്തിയുള്ള ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരില്ലെങ്കിൽ അവരെയെല്ലാം ഉദ്യോഗത്തിൽനിന്നു പിരിച്ചുവിടണം. പിന്നെ ഇതിൽ മറ്റൊരു സംഗതിയുള്ളതു

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

നെല്ലിന്റെ ശരിയായ വില കിട്ടാത്ത കാരണത്താലാണ് അതു് കരിഞ്ചന്തയും മറ്റും സൃഷ്ടിച്ചു കാണുന്നതു്. പക്ഷെ അതെല്ലാം നിവൃത്തിക്കുന്നതിനു് ഞാൻ കാണുന്ന ഒരു ഒറ വഴി കൃഷിയുടെ വിളവു കഴിഞ്ഞാൽ ഉടനെ അതിനുള്ള ഒരു കണക്കു ഗവമ്മെണ്ടിലേക്കു കൊടുക്കണം. അതു വെരിഫൈ ചെയ്യുവാനായിട്ടു് ഗവമ്മെണ്ടിൽനിന്നു് ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെ വെച്ചു കാണുന്നില്ല. ഇപ്പോൾ കന്നിപ്പൂവുകഴിഞ്ഞു തുലാം, വൃശ്ചികം മാസങ്ങൾ കഴിഞ്ഞിട്ടും അതിനു കൊടുത്തിരിക്കുന്ന കണക്കുപ്രകാരം എത്ര നെല്ലാണെന്നോ, അതു ശരിയാണെന്നോ, അവരുടെ ചിലവിലേക്കു വേണ്ടിവരുന്നതു് എത്ര നെല്ലാണെന്നോ ഒരു ഉദ്യോഗസ്ഥനും അറിയുന്നില്ല. എന്റെ അനുഭവം പറയുകയാണെങ്കിൽ കൊച്ചികണയന്തൂർ താലൂക്കിൽ ഒരു ഉദ്യോഗസ്ഥനെ നിയമിച്ചിട്ടുണ്ടു്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജൂറിസ്ഡിക്ഷൻ ചെല്ലാനം തുടങ്ങി പള്ളിപ്പുറംവരേയും മലയാറ്റൂർവരേയും മൂളന്തുരുത്തിവരേയും ഉണ്ടു്. അദ്ദേഹത്തിനു എല്ലാ സ്ഥലത്തും പോയി പരിശോധിക്കുവാൻ ബുദ്ധിമുട്ടുണ്ടു്. ഇങ്ങിനെയുള്ള പ്രദേശങ്ങളിൽ ഒരു ഉദ്യോഗസ്ഥനെ മാത്രംവെച്ചാൽ അദ്ദേഹത്തെക്കൊണ്ടു് എന്തെല്ലാം ചെയ്യുവാൻ സാധിക്കും? അതുകൊണ്ടു് ഇതിനു കുറെക്കൂടി പണം ചിലവാക്കിയാലും തക്ക സമയത്തു് ഒരു മാസത്തിനുള്ളിൽ കണക്കനുസരിച്ചുള്ള മുഴുവനും നെല്ലു് അളന്നുനോക്കി, കണക്കുപ്രകാരമുള്ള വില അവക്കു കൊടുക്കണം.

പല സ്ഥലങ്ങളിലും എക്സൈസ്സു് ഔട്ടുപോസ്റ്റു് വെച്ചുകാണുന്നുണ്ടു്. എന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ അതിന്റെ ഒരാവശ്യവുമില്ല. കഷ്കന്മാരിൽനിന്നും ശരിയായ തരത്തിൽ നെല്ലെടുത്താൽ പിന്നെ നെല്ലു് പുറത്തേക്കു പോകുന്നുണ്ടോ എന്നു നോക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല. അഥവാ അങ്ങിനെ ആരെങ്കിലും പുറത്തേക്കു കൊണ്ടുപോകുന്നുണ്ടെങ്കിൽ അവക്കു് ഈ സാധുക്കളായ പത്തും പന്ത്രണ്ടും ഉറുപ്പിക ശമ്പളം വാങ്ങുന്ന ശിപായിമാരെ പറഞ്ഞിക്കുവാൻ യാതൊരു പ്രയാസവുമുണ്ടാകയില്ല. കായലോരങ്ങളിലുള്ള ഔട്ടുപോസ്റ്റുകളിലെ ശിപായിമാക്കു് ഒരു വഞ്ചിപോലും കൊടുത്തിട്ടില്ല. കരയിൽനിന്നു വിളിക്കയല്ലാതെ അവക്കു നിവൃത്തിയില്ല. വിളിച്ചാൽ വന്നില്ലെങ്കിൽ പിന്നെ വെള്ളത്തിൽ ചാടുകയല്ലാതെ ഒരു വഴിയുമില്ല. വാസ്തവത്തിൽ ഇതു് ഇവിടെ മുമ്പു പറഞ്ഞതുപോലെ വാച്ചുചെയ്യുവാനല്ലാതെ വേറെ യാതൊരു പ്രയോജനവുമില്ല. അവക്കു് ഒരു വഞ്ചിയെങ്കിലും കൊടുക്കണ്ടേ? ബോട്ടു വേണമെന്നൊന്നും ആവശ്യപ്പെടുന്നില്ല. പള്ളിപ്പുറം മുതൽ ഇങ്ങോട്ടു നോക്കിക്കഴിഞ്ഞാൽ അഞ്ചോ പത്തോ ഔട്ടുപോസ്റ്റുകളുണ്ടു്. ഇന്നിന്ന സാധനങ്ങൾ അവർ തടയണമെന്നുണ്ടെങ്കിലും നെല്ലു് കൊണ്ടുപോകയാണെങ്കിൽതന്നെയും ക്രമപ്രകാരം അവർ അതു കടത്തിവിടുകയെ ചെയ്യുള്ളൂ. ഒരുപക്ഷെ വഞ്ചിയിലുള്ളതെല്ലാം ഇറക്കി പരിശോധിക്കണമെന്നു വരുകയാണെങ്കിൽ വലിയ ബുദ്ധിമുട്ടാകുമെന്നുവിചാരിച്ചു് രണ്ടോ നാലോ അണ വാങ്ങിക്കൊണ്ടു് വിട്ടയക്കും. എക്സൈസ്സു് ഔട്ടുപോസ്റ്റിൽപോയി നോക്കിയാൽ പല തരത്തിലുള്ള സാധനങ്ങൾ അതുവഴി പോകുന്നുണ്ടെന്നു കാണാം. കുറെ മത്സ്യം, കുറെ നാളികേരം, കുറെ നെല്ലു് ഇതെല്ലാം അവിടവിടെ കാണാം. അതുകൊണ്ടു് ഇങ്ങിനെയുള്ള ഔട്ടുപോസ്റ്റുകൾ കൂടുതലായി സൃഷ്ടിച്ചിട്ടു് യാതൊരു കാര്യവുമില്ല. വേണ്ടത്തക്കതരത്തിലുള്ള സഹായങ്ങൾ ആ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാക്കു ചെയ്തുകൊടുക്കണം. ഇത്രമാത്രമാണു് എനിക്കു് ഈ സഭയെ ധരിപ്പിക്കുവാനുള്ളതു്.

മിസ്റ്റർ സി. വി. ഇയ്യു: മിസ്റ്റർ പ്രസിഡണ്ടു്, സർ, ഞാൻ ഒരു ഭേദഗതി അവതരിപ്പിച്ചതു് പ്രമേയത്തിന്റെ അവസാന ഭാഗമായിട്ടാണു കൂട്ടിച്ചേർത്തതു് പ്രമേയം ആകപ്പാടെ Comprehensive ആയി സംഘടിപ്പിക്കാനനുവദിച്ചതിനു ബഹുമാനപ്പെട്ട പ്രസിഡണ്ടവർകളോടു നന്ദിപറയുന്നു. ഞാൻ ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ള വിഷയത്തെക്കുറിച്ചു ബഹുമാനപ്പെട്ട ചിറ്റൂർ തത്തമംഗലം മെമ്പർ വേണ്ടതുപോലെ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്. അതിനേക്കാൾ കൂടുതലായി പറയുവാനുള്ളതു മാത്രമെ ഞാൻ ഇപ്പോൾ പറയണമെന്നു് ഉദ്ദേശിക്കുന്നുള്ളൂ. ചിറ്റൂർ താലൂക്കിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം സാധുക്കൾക്കു വിറ്റുവരുന്ന അരിയുടെ വില വേണ്ടിവന്നാൽ കുറെ കുറച്ചും കർഷകന്മാരിൽനിന്നു വാങ്ങുന്നതിന്റെ വില ചിറ്റൂർ താലൂക്കിൽ മാത്രമല്ല തലപ്പിള്ളി, തൃശ്ശിവപേരൂർ, മുകുന്ദപുരം എന്നീ താലൂക്കുകളിലും കുറെക്കൂടി കൂട്ടണമെന്നുള്ളതാണു് എന്റെ അഭിപ്രായം. ഇതുനിമിത്തം ഗവമ്മെണ്ടിനു് വല്ല നഷ്ടവും വരുന്നുണ്ടെങ്കിൽ കൊച്ചീരാജ്യം മുഴുവനും ഒരേതരത്തിൽ വില കൂട്ടണമെന്നുള്ള അഭിപ്രായക്കാരനല്ല ഞാൻ. കൊച്ചി കണയന്തൂർ താലൂക്കിലും കൊടുങ്ങല്ലൂരിലും പ്രത്യേകിച്ചു കഷ്കന്നു കുറെക്കൂടി വില കൂട്ടിക്കൊടുക്കേണ്ടതു അത്യാവശ്യമാണു്. അരിയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം പറയുകയാണെങ്കിൽ കൊച്ചികണയന്തൂർ, കൊടുങ്ങല്ലൂർ എന്നീ താലൂക്കുകളോടു തൊട്ടാണു് നമ്മുടെ അടുത്തുള്ള തിരുവിതാംകൂർ സംസ്ഥാനത്തിന്റെ കിടപ്പു്. ഈ രാജ്യത്തുള്ളതി

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

നേക്കാളും കൂടുതൽ അവക്ക് അരിയുടെ ആവശ്യമുണ്ട്. നമ്മുടെ രാജ്യത്തു ആഭ്യന്തരമായി കിട്ടി വരുന്നതു അരി അവിടെ കിട്ടാത്തതുകൊണ്ടു് ഇവിടെനിന്നു അങ്ങോട്ടു ഒഴുക്കുവാൻ വളരെ സൌകര്യമുണ്ടു്. അതുകൊണ്ടു് ഓരോ താലൂക്കിലേക്കും വില നിയന്ത്രിക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിച്ചു വ്യത്യസ്ത നിരക്കു ഇടേണ്ടതാവശ്യമാണു്. താലൂക്കുവാർ Rate ആയാലും വിരോധമില്ല. അരിയുടെ വില്പന വില കുറച്ചില്ലെങ്കിലും അതു് ഇപ്പോഴത്തെ നിലയിൽത്തന്നെ നിറുത്തിയാൽ മതി. ഗോതമ്പിന്റെ വില എല്ലായിടത്തും കുറെക്കൂടി കുറക്കണം. ഗോതമ്പിൽ ആളുകൾക്കു ആകർഷണമുണ്ടാകണമെങ്കിൽ അതിന്റെ വില ക്രമേണ്ടി കുറക്കുകയാണു വേണ്ടതു്. ഗോതമ്പു ധാരാളമായി ആളുകൾ ഉപയോഗിക്കുന്നതിനും അതുപയോഗിച്ചു ആരോഗ്യം നന്നാക്കുന്നതിനും അരിയുടെ ആവശ്യകത കുറേക്കൂടി കുറയുന്നതും നല്ലതാണു്. നമ്മുടെ രാജ്യത്തുള്ളവരെല്ലാം ഒരു നേരത്തെ ആഹാരം മാത്രം അരികൊണ്ടു തൃപ്തിപ്പെടുമെന്നുണ്ടെങ്കിൽ പുറമെനിന്നു കിട്ടിവരുന്ന കോട്ടാകൊണ്ടു നമുക്കു തൃപ്തിപ്പെടുവാൻ സാധിക്കുമെന്നാണു് എന്റെ എളിയ ബുദ്ധിയിൽ തോന്നുന്നതു്. ജനങ്ങളെല്ലാം വളരെ തലമുറയായി ഭക്ഷിച്ചു ശീലിച്ചിട്ടുള്ളതിൽനിന്നും ആകസ്മികമായി ഒരു വ്യത്യാസം വരുത്തുവാൻ എളുപ്പം സാദ്ധ്യമല്ല. വിദ്യാഭ്യാസം സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ളവർക്കും പൊതുജനനേതാക്കളെന്നഭിമാനിക്കുന്ന നമ്മൾക്കുതന്നേയും, നല്ല സ്ഥിതിയിലും നിലയിലും കഴിഞ്ഞുകൂടുന്ന മറവുള്ളവർക്കും അവരുടെ ഭക്ഷണത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽ പരിവർത്തനം വരുത്തുവാൻ സാധിച്ചേക്കും. അവർ അവരുടെ ഭക്ഷണത്തിൽ അരിയുടെ തോതു കുറച്ചു് ഗോതമ്പു് അധികമായി തിന്നുകയും, അരിമാത്രം കൊണ്ടല്ലാതെ കഴിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലാത്ത ആളുകൾക്കു് അരി കൂടുതലായി വിട്ടുകൊടുക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതാണു്. ഇതാണു് ഈ വിഷയത്തിൽ എനിക്കു് ഗവർമ്മെണ്ടുദ്യോഗസ്ഥന്മാരോടും പൊതുജനങ്ങളോടും അഭ്യർത്ഥിക്കുവാനുള്ളതു്. ബഹുമാനപ്പെട്ട മട്ടാഞ്ചേരി മെമ്പർ പറഞ്ഞു ഇതെല്ലാം സർക്കാർ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെ എല്പിക്കാതെ കച്ചവടക്കാരെ ഏല്പിക്കുകയാണു് നല്ലതു് എന്നു്.

മിസ്റ്റർ എ. ബി. സേലം: ഞാൻ അങ്ങിനെയല്ല പറഞ്ഞതു്.

മിസ്റ്റർ സി. വി. ഇയ്യു: അങ്ങിനെയുള്ള ഒരു സൂചനയായിട്ടു എനിക്കു തോന്നി.

മിസ്റ്റർ എ. ബി. സേലം: ഗവർമ്മെണ്ടുദ്യോഗസ്ഥന്മാരെക്കൊണ്ടു് പോരാ എന്നാണു ഞാൻ പറഞ്ഞതു്. ഗോതമ്പു് കഴിക്കണമെന്നൊന്നും ഞൻ പറഞ്ഞില്ല.

മിസ്റ്റർ സി. വി. ഇയ്യു: യഥാർത്ഥത്തിൽ ഗവർമ്മെണ്ടു കച്ചവടക്കാരുടെ കയ്യിൽ അരി വില്പന ഏല്പിക്കാതെ ക ഹ വു-ലെ ആദ്യകാലങ്ങളിലും ക ഹ ഒ അവസാനകാലങ്ങളിലും കഴിച്ചുകൂട്ടിയിരുന്നെങ്കിൽ ഉപ്പോഴും ഇത്രയും പ്രയാസമുണ്ടാകുമായിരുന്നില്ല. സർക്കാരുദ്യോഗസ്ഥന്മാർ കച്ചവടത്തിൽ പരിചയമില്ലാത്തവരാണെങ്കിലും ഒരു കൊല്ലമോ ആറു മാസമോ സർക്കാർ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ കച്ചവടത്തിൽ ഇടപെട്ടവരുന്നതുകൊണ്ടു ബുദ്ധിയുള്ളവർക്ക് ആ വിഷയത്തിലും പ്രാപ്തന്മാരാകാവുന്നതാണു്.

മിസ്റ്റർ എ. ബി. സേലം: ഹിൽപാഡി നടത്തിയതു കണ്ടില്ലേ?

മിസ്റ്റർ സി. വി. ഇയ്യു: ഹിൽപാഡിയെക്കുറിച്ചു പറയുന്നതു് (Relevant) റിലവൻറല്ലെങ്കിലും സിൻറിൽനിന്നും ബല്ലൂചിസ്ഥാനിൽനിന്നും അരി കൊണ്ടുവന്നതിനേക്കാൾ ഹിൽപാഡിയിൽ കൃഷിചെയ്തുണ്ടാക്കിയ നെല്ലിന്റെ അരിക്കു് വില കൂടീട്ടില്ല.

പഞ്ചസാര കൊടുക്കേണ്ട കാര്യത്തിനായി ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രിയും ബഹുമാനപ്പെട്ട റവന്യൂമെമ്പറും ഒന്നിച്ചു് കൊച്ചീരാജ്യത്തുള്ള എല്ലാ താലൂക്കുകളിലേയും തലസ്ഥാന പട്ടണങ്ങളിലും സഞ്ചരിക്കുകയും, പഞ്ചസാര വിതരണത്തിന്നായി ഒരു പദ്ധതി രൂപീകരിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. അതനുസരിച്ചു എല്ലാ വില്ലേജിലേയും ആളുകളിൽനിന്നും പഞ്ചസാരയുടെ അപേക്ഷകൾ ആവശ്യപ്പെടുകയും അവക്കു് റേഷൻ കാർഡുകൾ കൊടുക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി നിശ്ചയിക്കുകയും ചെയ്യുവാൻ ഒരു കമ്മറ്റി രൂപീകരിച്ചിരുന്നു. അതു എങ്ങിനെ അവസാനിച്ചുവെന്നു എനിക്കറിവില്ല. അതിൽ കുറെ ന്യൂനതകളുണ്ടായിരിക്കാമെങ്കിലും. അതുപോലെയുള്ള ഒരു പദ്ധതി വളരെ നല്ലതാണു്. ഞാൻ എറണാകുളത്തുനിന്നു മൂന്നു നാഴിക ദൂരമുള്ള ഒരു ദിക്കിൽ എന്റെ എളിയ ഔദ്യോഗിക പര്യടനവേളയിൽ ഒരു ഗ്രാമീണ ചായപീടികയിൽ ചായകുടിക്കാൻ കയറിഇരിക്കെ ഒരാൾ പത്തോ പത്തുണ്ടോ റാത്തൽ പഞ്ചസാര കൊണ്ടുവന്നു വില്ക്കുന്നതുഞാൻ കണ്ടു. വെറും ഒരു സാമാന്യന്റെ നിലയിൽ അതിന്റെ വില വിവരങ്ങൾ ചോദിച്ചപ്പോൾ ശരിയായ വിലയിൽനിന്നു വില്ക്കുന്ന ആൾക്കു് റാത്തലൊന്നുക്കു് ഒരണവീതം കൂടുതൽ കിട്ടുമെന്നാണു് മനസ്സിലായതു്. ഇങ്ങിനെ അനർഹന്മാരായിട്ടു

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ള്ളവക്കും പഞ്ചസാര കൊടുത്തുവരുന്നതുനിമിത്തമാണ് ഇത്തരം പഞ്ചസാരക്കരിഞ്ചന്ത ഉണ്ടാകുന്നതു്. സാധുക്കളായ കുട്ടികൾക്കു പഞ്ചസാര അധികം കൊടുക്കണമെന്നു ബഹുമാനപ്പെട്ട മട്ടാഞ്ചേരി മെമ്പറവർകൾ പറഞ്ഞു. സാധുക്കൾക്കു പഞ്ചസാര ധാരാളം ആവശ്യമാണെന്നുണ്ടെങ്കിൽ അവർ ചക്കര ഉപയോഗിക്കട്ടെ. ഷുഗർ എന്ന സാധനം ചക്കരയിലുമുണ്ടു്, ശക്കരയിലുമുണ്ടു്.

മിസ്റ്റർ എ. ബി. സേലം: ചക്കരക്കു് ആറണയോളം വില കൊടുക്കണം.

മിസ്റ്റർ സി. വി. ഇയ്യു: ഇനി (Tapioca) ടാപ്പിയോക്കാ നിയന്ത്രണത്തെപ്പറ്റി പറയാം. ടാപ്പിയോക്കാ (Tapioca) കൃഷിചെയ്യുണ്ടാക്കി അതിൽനിന്നും അമിതലാഭം എടുക്കുന്നതു ശരിയല്ല. അതിന്റെ വിലനിയന്ത്രണം എടുത്തുകളയണം എന്നു പറയുന്നതു ന്യായമല്ലെങ്കിലും കൂടുതൽ വില നിശ്ചയിക്കാത്തതു ശരിയല്ല. ഒരു കൊല്ലംവരേയും കൊള്ളിക്കിഴങ്ങു് പറിക്കാതിരുന്നാൽ ദൈവഗത്യാ എലി തിന്നില്ലെങ്കിൽ കിഴങ്ങു നമുക്കു കിട്ടും.

മിസ്റ്റർ വി. കെ. കുട്ടി: മരമാകും.

മിസ്റ്റർ സി. വി. ഇയ്യു: ഒരു കൊല്ലംവരേക്കും നന്നായിരിക്കുമെന്നാണു് തോന്നുന്നതു്.

മിസ്റ്റർ എ. വി. മൂത്തേടൻ: എടുത്തുനോക്കുമ്പോൾ കിട്ടുന്നതു മരമായിരിക്കും

മിസ്റ്റർ സി. വി. ഇയ്യു: ഏതായാലും ഒരു കൊല്ലംവരെയ്ക്കും വെച്ചിരിക്കാൻ കഴിയുമെന്നാണു് എനിക്കു തോന്നുന്നതു്. ഇക്കാലത്തു കൊള്ളിക്കിഴങ്ങിനു സാധാരണ വിലയെക്കാൾ കൂടുതൽ വേണമെന്നുള്ളതു തീച്ചയാണു്. പക്ഷെ കഴിവുള്ളിടത്തോളം കുറഞ്ഞ വിലയായിരിക്കണം അതിനു നിശ്ചയിക്കേണ്ടതു്. കൊള്ളിക്കിഴങ്ങു് സൂക്ഷിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി ബഹുമാനപ്പെട്ട മുകുന്ദപുരം ഈഴവമെമ്പർ ഒരു മാർഗ്ഗം ഇവിടെ പറയുകയുണ്ടായി. അങ്ങിനെ ചെയ്യുവാൻ സാധിക്കുമോ എന്നു നോക്കണം. കൃഷി ഡിപ്പാർട്ടുമെണ്ടിലെ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ തീർച്ചയായും അതു പരീക്ഷിച്ചുനോക്കേണ്ടതാണു്. ഞാൻതന്നെ ഈ അടുത്ത കാലങ്ങളിൽ ചിങ്ങം, കന്നി മാസങ്ങളിൽ കൊള്ളിക്കിഴങ്ങു് വേരുപൊട്ടാതെ മണ്ണിൽ കഴിച്ചിട്ടു ൬ ദിവസംവരേക്കും അവസാന സമയംവരെ യാതൊരു കേടും കൂടാതെ സൂക്ഷിച്ചിട്ടുണ്ടു്.

മിസ്റ്റർ എ. വി. മൂത്തേടൻ: ഒരാഴ്ചകഴിഞ്ഞാൽ കേടുവരും. അതുവരെ വേണമെങ്കിൽ കഷ്ടിച്ചു നില്ക്കും.

മിസ്റ്റർ സി. വി. ഇയ്യു: ഞാൻ അനുഭവംകൊണ്ടാണു പറയുന്നതു്. കൊള്ളിക്കിഴങ്ങിൽതന്നെ പലതരമുണ്ടു്. അതിനെപ്പറ്റിയും കൂലങ്കുഷമായി ഗവമ്മെണ്ടു അന്വേഷിക്കണം. വേനൽക്കാലത്തു കമാണ്ടിയർ ചെയ്താൽ വെട്ടിയുണക്കുവാൻ സൌകര്യമായിരിക്കും. വഷ്ക്കാലത്തു മണ്ണിൽ കഴിച്ചിട്ടാൽ സാധിക്കുമോ എന്നു പരീക്ഷിച്ചുനോക്കേണ്ടതാണു്.

The House rose for the day at 5 p.m.

N. S. RADHAKRISHNA SARMA
Secretary to the Council

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly